

CORREO
ARGENTINOTARIFA REDUCIDA
Franqueo Pagado
Concesión 1605Semanario Litano Apolítico
Direc., Redac. y Administración
Independencia 2706, Bs. Aires
U. T. 45 - Loria - 1018Dirección postal:
Casilla de Correo 303, Bs. AiresARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

„La voz de los Lituanos en la Argentina“ - Semanario Litano de mayor difusión

REGISTRO NACIONAL DE LA PROPIEDAD INTELECTUAL No. 71526

Nr. 495

BUENOS AIRES, KETVIRTADIENIS

GEGUŽĖS — MAYO 23 DIENĄ 1940 METŲ

METAI (AÑO) XII.

CONMEMORANDO el 130° ANIVERSARIO de la REVOLUCION
de MAYO -- ¡AL GRAN PUEBLO ARGENTINO SALUD!ARGENTINA SIŪLO GELBETI
FAŠIZMO ŽUDOMĄ
CIVILIZACIJĄ

Pereitą savaitę, prasidedant Argentinos parlamento sesijoms, respublikos prezidentas Dr. Roberto M. Ortiz pareiškė, kad nepaisant Argentinos neutralumo šiame Europos kare, Argentina toli gražu nepriartina civilizaciją naikinančiam smurtui.

Argentinos u. r. ministeris, Dr. Cantilo, patarė visam Amerikos kontinentui boikotuoti smurtininkus. Jam pritarė USA prezidentas Rooseveltas. Bet šis kovos būdas yra labai ilgas. Per tą laiką smurtininkai sunaikina kultūringiausių tautų valstybes. Visa Amerika, einant Urugvajaus iniciatyva, protestuoja prieš vokiečius del Olandijos, Belgijos ir Liuksemburgo užpuolimo.

Trys milijonai žmonių, apmokyti karo uniformomis, grumiasi Europoje. Labai klysta tie, kurie kalba, būk viena Vokietija kariauja prieš visą pasaulį. Atvirkščiai. Civilizuotas pasaulis savo neutralumą leidžia išgriaut valstybę po valstybės.

Laikėsi Norvegiją, dar laikosi Belgija. Bet ta menkė: Jos negali atlaikyti humo milijonų žmonių. Jų kareis ir sausumos keliais pragariskiu bausimo puolantiems ramias, neutralias tautas.

Taip Vokietija pasivergė Austriją, Čekoslovakiją, Lenkiją, Daniją, Norvegiją, Olandiją ir bando pasivergti Belgiją. Visų tų šalių turtus, fabrikus ir žmones pasisavino Vokietijos fašizmas. Bent septynios fašizmo sukrūvintos vėliavos eina dabar tik prieš dvi demokratinę šalių vėliavas: prieš Prancūziją ir Angliją. Toms dviem demokratinėms šalims karo lauke nė viena didžioji nė mažoji neutralė valstybė nepadedą. Jei ne Maskvos aktyvi parama, Hitleris niekuomet nebūtų išdrįsęs paskandinti kraujuose mažąsias tautas. Pavergtų tautų žmonės priversti dirbti kasyklose ir amunicijos fabrikuose, o taipgi siunčiami į karo frontą. Tai gi, kaip matome, Vokietija toli gražu ne viena ir tik viso civilizuoto pasaulio susijungimas gali išgelbėti pasaulį nuo fašistinės vergijos laimėjimo.

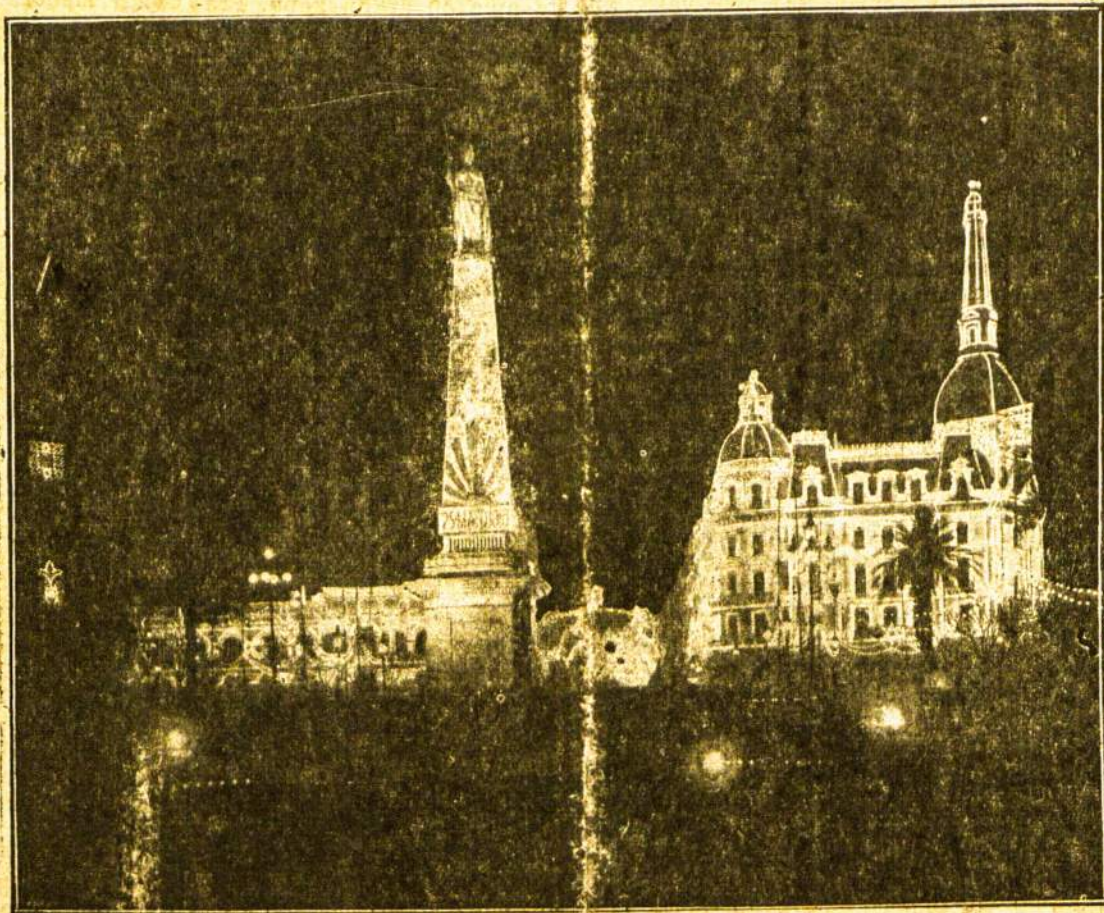
BOMBARDAVO LIGONINĘ

Iš Antverpeno plaukė belgių laivas „Ville de Bruges“ (buves „President Harding“), kuriame buvo įrengta ligoninė. 64 ligoniai didžiojoje moterys ir vaikai, buvo gabenami Anglijon. Įgula susidėjo iš 115 žmonių, kurių tarpe buvo 62 kanadiečiai, o kiti estai, rusai ir ispanai.

Tą laivą - ligoninę užpuolė kariški vokiečių orlaiviai. Apipylė jį kulkosvaidžių kulkomis ir bombomis. Keliolika žmonių sužeista, o 4 nužudyti vietoje.

Nuo Jugoslavijos pasienio 8 vokiečių kariuomenės divizionų perkeltos į prancūzų frontą.

Olandijos užkariavimo metu vokiečiai nustojo virš 1.000 aeroplanų. Vokiečiai skelbia, kad belgai, anglai ir prancūzai per savaitę nustojo 1.468 orlaivų.

Gegužinės revoliucijos paminklas „25 de Mayo“ aikštėj ir Bs. Aires miesto valdybos rūmai.

Naujas Baltijos Valstybių Blokas

VOKIŠKA TVARKA OKUPUOTOJŲ OLANDIJOJ IR TERORIZUOJAMOJ BELGIJOJ

Visoj vokiečių užimtoje Olandijoje ir okupuotose Belgijos teritorijose dalyse gyventojai gali klausyti tik vokiečių radio stočių pranešimus. Kas sugaunamas klausant kitų stočių, sušaudomas vietoje.

Visus ginklus gyventojai privalo atiduoti okupantams. Kas neatnešų, sušaudomas be teisimo.

Tik pasitarnaujanti okupantams valdininkai palieka savo vietas.

Už vieną vokišką markę imami du belgių frankai ir pusantro olandų guldeno. Už smulkius pirkinius okupantai moka markėmis; kas jų neimtu — sušaudomas. Visi pirkiniai virš 500 markių sumai „apmokami“ vokiečių kariškos valdžios rašteliais, kaip kad buvo okupacijos laikais Lietuvoje.

Vokietijos buvęs kaizeris Vilgelmas antrasis iš Olandijos grįžta Hitlerio valdomon Vokietijon.

Tautų Sąjunga perkelia savo raštines į Portugalijos Lisboą, kadangi bijoma, kad vokiečiai okupuos Šveicariją. Tarptautinis Darbo Biuras išsikels paskutinėje valandoje.

Rumunija yra pasirengusi atremti bile kokį puolimą iš užsienio.

Anglijoje gyvenantiems USA piliečiams USA ambasada įsakė išvykti iš Anglijos. Pataria vykti Airijon arba grįžti į USA.

Prancūzijos ministerių kabinetas Reynaud 18 - V - 40 pasikvietė maršalą Petain, krašto apsaugai vadovauti ir Clemenceau auklėtinį G. Mandelį, kaip kolonijų ir vidaus reikalų ministrą. Padaryta ir daugiau nežymių pakeitimų.

VOKIEČIAI PROTESTUOJA PRIES HITLERIO TERORĄ EUROPOJ

Buenos Aires mieste (Tucuman 309) veikia vokiečių emigrantų organizacija, kuri smerkia kriminališkus Hitlerio valdžios žygius. Savo gegužės mėnesio biuleteny, su lydimu laišku prisiųstame „A. L. Balso“ redakcijai „Kita Vokietija“ (Das Andere Deutschland) ragina visą civilizuatą pasaulį susijungti kovai prieš kriminališkus Hitlerio gaujų žygdarbius.

Tik sutriuškinus hitlerinį režimą, gali būti paliosuoti iš kalėjimų geriausi Vokietijos sūnūs; tik tada pasibaigs badavimas ir vergija Vokietijoje; tik tada galės ramiai gyventi ir kaimyninės tautos — sako „La otra Alemania“ gegužės mėnesio komunikatas.

SUOMIJA SUSIARTINO SU LIETUVA

Sugriuvus Skandinavijos sąjungai ir švedijai paskendus savo nepriklausomybės išsaugojimo rūpesčiuose — Suomija prisidėjo prie Lietuvos, Latvijos ir Estijos bloko. Šios šalys padeda Suomijai atsigaivti ekonomiškai ir sudaro 4 valstybių politinį bloką.

Pikardijos lygumose prancūzai atmušė vokiškus įsiveržėlius puspenkioliktą kilometrą. Atvadavo iš vokiečių Cateau, Cambresis, Landresies ir kitus miestelius.

Prancūzų generolas Maxime Weygand, 73 m. amžiaus, paskirtas vyriausiu visų talkininkų kariuomenių vadu, vietos generolo Maurice Gamelino.

Vokiečiai reikalauja, kad švedai praleistų per savo teritoriją Norvegijon 100.000 vokiečių kariuomenių, kurių misija yra išžudyti paskutines Norvegijos kariuomenės pajėgas.

Vengrijos - Vokietijos Karo Sutartis

PATARIA SODINT DAUGIAU APELSINŲ IR MAŽIAU LIMONŲ

Argentinos žemės ūkio ministerijos žiniomis, 1938 metais Argentina iš užsienių importavo: Limonų (citrinų) 2.314.800 kilogramų, skaitant po 6 limonus kilogramui, susidaro 13.888.854 vienetos. Mandarinų (žieminių) importavo 2.357.077 klg., skaitant po 10 štukų kilogramui susidaro 23.570.770. Apelsinų (naranjų) vėlyvųjų iš Brazilijos importavo 50 milijonų klg., arba 300.000.000 štukų. Žieminių apelsinų 5.476.030 klg., arba 32.856.180 štukų.

Limonų ir vasarinių apelsinų importas kas met mažėjo, o kitų tos rūšies vaisių importas didėja. Del to yra manoma, kad 1942 metais jau nereikės importuoti limonų, kadangi jų pakankamai priaugins patys Argentinos ūkininkai.

Žieminių apelsinų hektaras, pasodinus jame 400 medelių, nuo 5 iki 8 metų atstume viena nuo kitų, žiūrint zonos, po 8 metų duoda po 1.000 fruktų kas medelis, o vėliau pasiekia iki 5.000 vaisių nuo kiekvieno medžio. Nors dabar kainą yra \$ 80,00 už tūkstantį bet skaitant tik po \$ 30,00 už tūkstantį, vidutiniškai derlius duoda po \$ 6.000,00 nuo kiekvieno hektaro.

Visus patarimus nemokamai teikia ir medelius parduoda didžiausias tos rūšies medelynų pasaulyje: Compania Citrulinicola de Concordia, Concordia, Entre Rios.

Parašius šiuo adresu laišką, visos informacijos suteikiama nemokamai.

Latvijos jūrininkų mokyklą šiemet baigė Ignas Dziukas, J. Toleiša, S. Rimavičius ir A. Krukonis. Berlyne baigė Leopoldas Balsys.

MUSOLINI SAKO, KAD HITLERIS BENT DAR TUO TARPŲ NEPULS ŠIAURĖS AMERIKOS

Musolinio oficiozas „Informazioni del Giorno“ 17 - V - 40 Romoje rašo: Rooseveltas su sirūpinimas taikos reikalais yra jo asmeniškias dalykas.

O Romos maršalo Balbo leidžiamas laikraštis „Corriere Padano“ ramina:

„Hitleris dar turi pusėtinai darbo Europoje. Bent tuo tarpu jis nepuls šiaurinės Amerikos Jungtinių Valstybių“.

Nieko nesako apie nacių fašistų planus, apie užgrobimą Pietų Amerikos.

O kad vokiečiai ir italai turi didelių apetitus savo vergijos įvedimui Pietų Amerikoje, tai rodo paskutinių laikų jų legalių ir nelegalių organizacijų pastangos.

Šia proga prisimintina St. Ziemio straipsnis, tilpęs „Argentinos Lietuvių Balso“ kalendariorie 1939 metais. Mūsų kalendariorie parašytame straipsny „Pietų Amerikos Trikampis“ autorius pabrėžia (rašydamas dar 1938 metais), kad Pietų Amerikos lietuviams labai greit gali prisieiti kariaut prieš fašizmo antplūdį šiame žemyne. (Žiūr. „A. L. Balso“ kalend. 1939 m., psl. 35 - 42).

Kijevo kompartijos kongrese 19 - V - 40 ukrainiečių komunistų veikėjas Nikita Khruščev patiekė pasiūlymą, kad vyriausybė stiprintų ir ginkluotų visas SSSR kariuomenės dalis. Vykstant karui Europoje, Sovietams reikalinga stiprinti savo teritorijos apsaugą.

Jankevičius, vienintėlis Lietuvos kunigas, baigęs meno mokyklą, 3 - V - 40, važiuodamas motociklu iš savo tėvo laidotuvių, užsimušė tarp Raseinių ir Viduklės.

Atskiras numeris 10 c.

PRENUMERATA: Argentinoj, Pietų ir Šiaurės Amerikoje 5 pezaiz metams, 3 pezaiz pusmečiui. Lietuvon ir į kitas Europos valstybes — 7.00 argentinieški pezaiz metams, 4 pezaiz pusmečiui. Adreso pakeitimas veltui. Raštus ir prenumeratas siųsti:

Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ASMENISKAI KREIPTIS:

Independencia 2706, Bs. Aires

URUGVAJIAUS SOCIALISTŲ PARTIJOS ATSTOVO PAREIŠKIMAS

Pereitą penktadienį Montevideo teatre Ateneo įvyko prieškarinės prakalbos. Visų partijų kalbėtojai pasmerkė Europoje siaučiančius okupantus.

Urugvajaus socialistų partijos atstovas parlamente, Dr. Emilio Frugone, pareiškė:

„Neutralumas yra indiferencija, o indiferencija yra savižudybė“.

Didelė publikos dalis teatre nesutapo. Kiti kalbėjo prie teatro. Po prakalbų klausytojų masė maršavo gatvėmis, giedodama Urugvajaus himną ir marsalietę. Bandę sulaukyti eiseną policininkai tapo apmėtyti akmenimis.

Grupė manifestantų apdaužė vokiečių kavinę „Oro del Rin“. Tik nuleidus geležines langinyčias vokiečių įstaiga liko nesugriauta.

Vengrija 20 - V - 40 pasirašė karo sutartį su Vokietija. Vengrija sutiko praleisti vokiečių kariuomenę per savo teritoriją.

PRANCŪZIJOJ SOCIALISTŲ VADO KALBA

Prancūzijos socialistų partijos pirmi inkas, Leonas Blumas, pasakė prakalbą laboristų suvažiavime Bournemouthe 15 - V - 40. Kada jis atsistojo kalbėti, dvi minutes tęsėsi bausis triukšmas. Vieni plojo, kiti švilpė. Marsalietės garsai nutildė triukšmadarius. Pirminkaujančiam pareiškus, kad didžiama nori girdėti Blumo kalbą, Blumas prabilo.

Savo kalboje jis pasakė, kad lai neužmiršta Amerika kad fašistinė užpuolimą atremia tik demokratinės valstybės. Sakoma, kad šis karas yra kapitalistinis. Bet lai neužmiršta tie sakytojai tos tiesos, kad kur tik šis karas pasibagia fašizmo laimėjimu, ten fašizmo mašina įveda didžiausią priespaudą darbininkams. Išdraskomos visos darbininkų organizacijos ir likviduojama visa darbininkų klasės kova už būvio pagerinimą.

OLANDIJOJE IŠŽUDYTA 100.000 ŽMONIŲ

Tūkstančiai Vokietijos karo orlaivių užpuolė Olandiją gegužės 10 dieną, 4:30 val. Gi gegužės 15 d., 20:15 val. Olandijos kariuomenės vadovybė pasirašė kapituliaciją. Tai gi per 111 valandų ir 45 minutes Vokietijos fašizmas paskandino kraujuose ir gaisruose ramią ir kultūringą valstybę, pasigrobdamas ją savo vergijon. Apskaičiuojama, kad vokiečiai išžudė virš šimto tūkstančių žmonių, kol okupavo Amsterdamą, Roterdamą, Haagą ir visą Olandiją.

Belgai, su talkininkų pagalba, dar tebesigina nuo užpuolikų.

Vilniuje, anot „Elto“, Gegužės Pirmą dieną visi fabrikai dirbo ir darbininkai visai nesventė. Labai liūdna, kad istorinėje Lietuvos sostinėje taip atsiliekama nuo bendro pasaulinio progreso, dirbančiųjų masių solidarumo srity.

Italija pradėsianti kariauti šį mėnesį.

GEGUŽĖS MĖNESIS - ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO VAJAUS MĖNESIS. KIEKVIENAS KULTŪRINGAS ARGENTINOS LIETUVIS DARBININKAS PRIE ŠIO VAJAUS PRISIDEDA, PRENUMERUODAMAS ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAU IR SAVO DRAUGUS PARAGINDAMAS PRISIDĖTI PRIE GEGUŽINIO BALSIEČIŲ SPAUDOS DARBO VAJAUS.

25 de Mayo

ISTORINIAI BRUOŽAI 130 METŲ REVOLIUCIJOS SUKAKTIES PROGA (25 - V - 1810 — 25 - V - 1940)

Minėdami Argentinos respublikos 130 metų laisvės aušros patekėjimo sukaktuves (25 - V - 1810 — 25 - V - 1940), norime atkreipti gerb. skaitytojų dėmesį į tą faktą, kad kiekviename Argentinos Balso numeryje telpa daviniai apie Argentiną. Plačiau rašėme apie mums svetimus šalies meną, apie ekonominis šaltinius, apie žemės ūkio problemas, apie kultūrinis laimėjimus ir t. t. Dabar eis nauja M. Sarūno straipsnių serija apie Argentiną ir jos gyventojus, apie miestų kūrimosi pradžią ir t. t.

Argentina užima 2.978.590 kv. kilometrų plotą ir dabar turi 13.129.723 gyventojus. Argentinos demokratinė santvarka remiasi 1853 m. konstitucija, kuri tapo papildyta 1860, 1866 ir 1898 metais. Respublika padalinta į 14 provincijų, 1 federalinį apskritį (distrikto) ir 10 teritorijų. Prezi-

Argentinos himnas smerkia vergiją, skelbdamas laisvės ir lygybės idealą.

dentas renkamas 6 metams.

Palietus istorinius tolimesnes praėties bruožus, prisimintina:

1515 Diego de Solis Ispanijos vardu užėmė 1512 dviejų portugalų atrastą kraštą ties La Platos upės žiotimis, gyvenamą kelių indėnų giminių, ispanų bendrai pavadintą Diaguita. Pirmas ispanų gubernatorius (adelantado) Pedro de Mendoza įsteigė Buenos Aires miestą 1535, o Martinez de Irala, 1555 gubernatorium paskirtas, nukariavo visą La Platos kraštą.

1620 Gobierno del Rio de La Plata turėjo tris provincijas: Tucuman, Buenos Aires ir Paraguay. 1776 ispanai pavertė tas provincijas, Urugvajų ir Boliviją vicekaralyste, su Buenos Aires sostine.

1808 metais Mariano Moreno vadovaujant kėrožai sukilo prieš ispanus ir 1813 išvadavo visą kraštą, per labiausia atmintiną gegužės 25 dienos 1810 metų sukilimą ir kitus jį pasekusius laisvės kovos etapus. Bet sueuropėję sostinės gyventojai susidūrė su provincijomis, kurių gyventojai yra sumišę su baltaisiais indėnais (gauchos). Pirmas steigiamasis seimas (31 - I - 1813) rezultatų nedavė, atsikilo net Urugvajus ir Paragvajus. Tik naujas argentinų tautos susirinkimas, įvykęs 9 - VII - 1816 tepaskelbė susijungusių Rio de La Plata provincijų nepriklausomybę. Buenos Aires kon gresas galutinai paskelbė konstituciją 30 - IV - 1817. Tačiau unitarijai tebekovojo su federalistais. Po ilgų kovų laimėjo unitarai; jų vadas Bernardino Rivadavia tapo pirmuoju visos federacijos prezidentu, einant konstitucija 24 - XII - 1826. Bet Rivadavia atsisakė savo pareigų 1827 metais. Po to, būtent 1829, federalistų (gauchų) vadas Rosas pagrobė valdžią; 1830 jis virto diktatoriumi ir ėmė pats kovoti su provincijomis.

Prancūzija ir Anglija globėjo Paragvajų ir Urugvajų ir 1845 paskelbė Rosai karą; jas palaikė ir Brazilija, 1849 Ro-

sa susitaikė su Anglija ir 1850 su Prancūzija, bet negalėjo nuveikti pačios Argentinos sukilėlių ir pabėgo į Europą. Diktatorių nugalėjęs Urquiza prezidentavo, bet Buenos Aires kova su provincijomis nenuirio. 1860 Buenos Aires su jomis susitaikė, bet 1861 jos vėl prieš jį sukilo. Generolas Bartolome Mitre nu malšino sukilimą ir 1862 tapo išrinktas konfederacijos prezidentu. Mitre daug pakėlė šalį, plačiai atidarydamas Argentinos duris Europos emigrantams. Nuo 1865 iki 1867 Argentina drauge su Brazilija ir Urugvajumi kariavo prieš Paragvajų, nugalėdamas jį.

Ūkiu, prekyba ir švietimu pirmiausia rūpinosi Mitrės įpėdiniai: Sarmiento (1868), Roca (1880), Celman (1890). Saenz Peña prezidentu tapo išrinktas 1892 metais; jo išleisti įstatymai ir šiandien gerbiami. Su Chile del sienos susitaikyta vėl prezidentaujant Rokai 1898. Prezidentaujant Roque Saenz Peña (1910-14) ir Hipolitui Irigoyenui (1914 - 1922) ypatingai išsialėjo radikalų partija, atstovaujanti smulkiai buržuazijai, kuri vėliau suskilo į dvi dalis: „personalistus“ ir „antipersonalistus“, einančius su Alvearu, prezidentavusiu nuo 1922 iki 1928 metų.

Hipolito Irigoyen prezidentu vėl buvo išrinktas 1928 metais, bet Uruburu reakcija jo demokratine valdžią nuvertė. Diktatoriui nuvažiaus operuo tis Paryžiu ir ten mirus, prezidentavo generolas Justo, o nuo užperėitų metų prezidentauja konstituciniu būdu išrinktas respublikos prezidentas Dr. Roberto M. Ortiz.

Argentinos respublikos kul-

Dr. ROBERTO M. ORTIZ, Respublikos Prezidentas.

tūriniam laimėjimams, švietimui ir įstatimdavystei, o ypatingai darbo klasės reikalų apsaugai parlamente, spaudoj ir laisvoje tribunoje labai daug pasidarbavo socialistų partijos žmonės, pradedant šviesios atminties senatorium Juan B. Justo ir dabartiniais socialistų partijos veikėjais Mario Bravo, Alfredo Palacios, Repetto ir kt.

Tai tiek gegužinės revoliucijos 130 metų sukakties proga. Nadas Giedraitis.

RADIO PRANEŠIMUS IŠ SOV. RUSIJOS

ir iš viso pasaulio puikiausia girdėsit, jeigu nusiprksit mano gamybos aparatą „Gekrom“. Taisau visokius radio aparatus ir parduodu grynais arba išsimokėtinai. Parduodu ir sutaisau elektros reikmenis.

LUIS KROMPALCAS
AV. SAN MARTIN 4650
U. T. 50 (Devoto) — 6306

PAGARSĖJĘ DARBO ŽMONĖS

AFRIKOS TYRINETOJAS, DOVYDAS LIVINGSTONAS

(Užbaiga)

Matydamas, kad su europiečiais sunku susikalbėti, Livingstonas atsisuko į čiabuvius ir pradėjo juos mokyti gyvenimo. Pamažu jis ėmė jiems įkalbinėti, kad nereikia duotis baltiesiems išnaudoti, kad už dramblio kaulą ir kitus turtus reikia imti ne niekam tikusius blizgučius, o naudingus daiktus. Kartu jis pradėjo juos mokyti sėkmingesnių medžioklės būdų ir kitų dalykų, kurie turėjo pagerinti jų gyvenimo sąlygas. Čiabuviams, iš karto žiūrėjo į jį su nepasitikėjimu, greitai suprato, jog tai esama geriausio jų draugo. Jie pradėjo Livingstono klausyti kaip savo tėvo, stengdamiesi sekti jo nurodymais. Vis dėl to jie dar per daug buvo necivilizuoti, kad būtų galėję suprasti viską, ko juos Livingstonas mokė. Jie niekaip negalėjo įsivaizdinti, kad skardos gabalėliai yra mažiau verti už dramblio iltis. Ir niekaip jie negalėjo suvokti, kad reikia galvoti apie rytdieną, kad reikia padėti silpniesiems, kad reikia visiems gyventi kaip broliams. Nežiūrint to, jie į Livingstoną žiūrėjo su pagarbą, nors jis kartais ir labai keistai kalbėjo.

Siaurame čiabuvių ratelyje Livingstonas pragyveno keletą metų. Per tą laiką jis susipažino su jų papročiais, pramoko kelias kalbas, daug ką patyrė apie kitas negrų gimines. Kartu jis pradėjo svajoti apie tolimesnes sritis. Ten toliau į šiaurę, visame žemyne, turėjo gyventi milijonai tamsių, prietaringų sutvėrimų. Apie juos jis girdėjo pasakojant savo prietelius ir pradėjo vis dažniau žiūrėti Afrikos žemėlapi. O tas žemėlapis tuomet buvo labai keistas. Kaip reikiant jame buvo pažymėti tik patys žemyno pakraščiai, o visos vidurys buvo baltas. Toji didžiulė baltą dėmę Livingstonui pradėjo nebepatikti ir jis nutarė eiti pažiūrėti, kas slepiasi žemyno viduryje. Jis nuėjau, kad žygis neuėis niekais, kad jo atradimais vėliau pasinaudos kiti, kurie eis į Afriką.

Kelionė tiesiai į šiaurę buvo beveik beprotiškas sumanymas, nes priešais stukojo dykuma, kurios dydžio niekas nežinojo. Čiabuviams pasakoję apie ją širpni dalykų. Bet pasakojimai Livingstono negąsdino. Jis spėjo, kad dykuma negali testis ligi pačių šiaurinių Afrikos pakraščių. Nieko nelaukdamas, jis ėmė ruoštis žygiui. Patyrė apie jo žygį, pasisūlė ateiti į talką ir keli europiečiai. Bet jis jų paramą atmetė, nes žinojo, kad europiečiai palydovai negalės suprasti sutinkamų pakelių čiabuvių dvasios ir sudarys tik tai sunkumų. Jis manė puikiausiai išsivers ir su savo negrais. Šie jį lydėti sutiko su dideliu noru. Vis dėl to ir pats Livingstonas numanė, kad kelionė per dykumą nėra juokai. Svarbiausias reikalas buvo vanduo. Kadangi žmonės vandens paimti su savimi daug negalėjo, tai jis nusprendė pasinaudoti laukiniais jaučiais. Prisigaudęs kelias dešimtis laukinių jaučių, jis juos prijaukino. Vadinas, pats sun-

kiausias klausimas buvo išspręstas. Pasiėmęs kas tokioj kelionėje yra reikalinga, Livingstonas kartą susisaukė savo negrus ir išdrožė į šiaurę, nežinodamas ar beteks sugrįžti.

Daug vargo patyrė jis šioje kelionėje. Dykumoje (dabar ji vadinama Kalahari dykuma), ne kartą jiems grėsė mirtis. Ne kartą tykojo mirtis ir už jos, nežinomuose Afrikos plotuose. Tačiau Livingstonas didelių nelaimių išvengė. Visur jis buvo čiabuvių sutinkamas kaip svečias, o jei kurie ir šnairavo, tai tik iš pradžių. Jis mokėjo įgyti paprastų, tam sių žmonių palankumą. Be to, jis keliavo, neturėdamas prieš akis jokių nešvarių tikslų. Jis į sutinkamus pakeliui negrus žiūrėjo kaip į žmones, o šie stengėsi iatsilyginti tokiu pat draugiškumu, nors ir negrišku.

Pradėjęs kartą keliauti Livingstonas bastėsis po pamėgtą savo Afriką ištisais tris dešimtis metų. Pavykus kelionei į šiaurę, tuoj jis pasuko į vakarus ir pasiekė Atlanto vandenyną. Paskui jis grįžo atgal, apsuko kelis ratas Afrikos viduryje ir patraukė į rytus, į Indijos vandenyno pakrantes. Kelionių metu jis atrado visą eilę ežerų, ištyrė upių baseinus, nustatė jų kryptis. Kiekvieną savo žingsnį jis žymėjo žemėlapyje. Ligi tol baltas Afrikos žemėlapis pamažu buvo vis daugiau ir daugiau išbraižomas, o kartu ir nežinomas žemynas virto vis labiau ir labiau žinomu.

Jeigu kas nors anksčiau Glasgove būtų pradėjęs tvirtinti, kad paprastas fabriko darbininkas Livingstonas pagarsės visame pasaulyje, be abejojimo, toksai būtų buvęs baisiai išjuoktas. Tačiau tas paprastas darbininkas pragarsėjo. Atlikdamas savo keliones, paprastas darbininkas braižė ne tik žemėlapius, bet dar aprašinėjo augmeniją, gyvenimą, žmones ir papročius. Savo užrašus jis afdavinėjo Londono geografinei draugijai, kuri juos leido atskiromis knygomis. Kiekviena nauja jo knyga buvo graibstoma, tarytum auksas. Visi su didžiausiu susidomėjimu sekė to didžiojo pasiryžėlio žygį, nekantriai laukdami, ką jis dar atras. O jis raižė Afriką, lydimas tik tų negrų būrelių. Visus džiugino faktas, kad lig tol nežinoma Afrika tapo įveikta ir iširta. Jie nesigailėjo pinigų drasuoliui. Tačiau šis net negalėjo susidaryti iš to karjerą. Koks neturtingas jis gimė, toks neturtingas ir mirė. Mirė toje pačioje Afrikoje, kuriai tirti pašventė didžiąją savo gyvenimo dalį ir kuri buvo tapusi jo antrąją tėvyne. „D.“

Jeigu norite, kad Jūsų giminės Lietuvoje Jums būtų dėkingi, išrašykite jiems „Argentino Lietuvos Balsą“.

YO LO TOMO

NESIJAUCIU KALTAS

L. L. T. Direkcija Momento Nr. 170 duoda „del aiškumo“ ir mano straipsnį, tilpusį A. L. Balso Nr. 486. Pirmiausia sakau, straipsnelis perdėm nelo giškas. Aišku, jeigu toji direkcija stengiasi patenkinti prof. V. Bacevičių vien tik apniekinimais, tai kaip gali būti toks rašinėlis logiškas? Man pirmest LLTD pasakytus išsiki mus niekuomet negali, žinodami kaip buvo parašyta, nes toki pat rašinėlį turėjo ir Mom. redakcija, kurio nepatalpino, bet LLTD posėdžiuose jį skaitė labai daug kartų.

Kaip pirmiau, taip ir dabar aš nestoju už teisėjo stalo, kad nuteist vieną ar antrą, del kurio nebuvo susitarta rengt ben dromis jėgomis prof. V. Bacevičiui koncertą, ir tik nepa kešdamas tokios sarmatos mūsų kolonijoje (tas liečia visus lygiai), kad atitaisyti tą viską, rašiau ta mintimi (ir tai abiem laikraščiams: A. L. B. ir M.), bet neturėdamas jokios minties apkaltinimui direk cijos, o tik pati direkcija tą išpūtė, remdamosi tuo, kad vieton mano parašyto sakinio „Išvengimui tokių atsitikimų“, išėjo „Išvengimui tokių išsiki kimų“. Ir dabar ta direkcija laiko sau už garbę mane dis kredituoti ir šmeižti kolonijoje.

Toliau rašo, būk tai stoviu nuošaliai nuo kolonijos reika ly. Tame gali įtikinti tik tuos žmones, kurie negyvena mūsų kolonijoje, kiti žino tikrovę. Tiesą pasakius, nenoriu berti žirnius į sieną, jeigu nėra dirvos. Del spragų - trūkumų nematau reikalo atsakinėti direk cijai.

Del to kad meno darbu privalo vadovauti menininkai, atsiliepta šmeižtu neva „feljeto no“ formoje. Į šį šmeižtą per žema atsakinėti, bet kadangi jis buvo užtūpdytas ant tų „kiaušinių“ perėti pačią direk ciją, tat tenka vienas kitas žo-

dis pasakyti. Rimtoji liaudis tą supranta gerai, kad jeigu L. L. T. meninių darbu vadovautų menininkai, tai jie sarmatyti niekint prof. V. Bacevičių ir muzikos gimimo istoriją. Bet tie žmonės, kurie dabar sėdi L. L. T. direkcijoje (kaip kad atsimenu 1926 m. gyvenusį trečiame dep., Puen tecto) tokius raštus jie skaito sau už garbę. Ir aš pripažįstu juos jiems pritinkančiais...

Bet mūsų kolonija mažai kreips į tas M. nesamones dėmesio. Mūsų visos kolonijos tikslas yra kultūringai išlydėti prof. V. Bacevičių. Žinau, kad mūsų tautoje yra gėlių tik pražydi ir vėl miršta, kadangi neatkreipiama į jas tinkamo dėmesio, nepasirūpinama jų žydėjimo sąlygomis. Ne vietoje primetinė nedarbininkškumą kur jis neprimestinas. Argentiniečių Liaudies Teatras (Teatro del Pueblo) su Tarptautine Moderninės Muzikos Sąjungos Argentinos Sekcija pagerbė lietuvi menininką Bacevičių, trumpu laiku suruošusi jam tris koncertus. O pas mus kas daroma?

Stodamas už pilną vienybę ir bendrus mūsų kolonijos reikalus ir šį straipsnį prašau patalpinti Argentinos Lietuvių Balso skiltyje.

V. J. Venskūnas.

SKELBIMAI

„Argentinos Lietuvių Balso“

pasiekia savo tikslo, kadangi „Argentinos Lietuvių Balso“ skaito visi Argentinos lietuviai. Skelbimai priimami darbo dienomis ir valandomis „Argentinos Lietuvių Balso“ Administracijoje:

„A. L. BALSAS“

Independencia 2706,

U. T. 45—Loria—1018

José y Amador Rial

IMPORTADORES

San Juan 2826 Buenos Aires

U. T. 45 - Loria - 6037

MAQUINAS PARA LABRAR MADERA

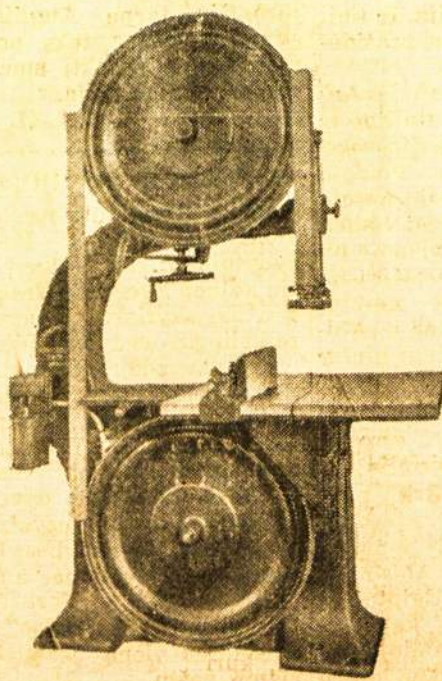
ACCESORIOS EN GENERAL PARA

LA INDUSTRIA MADERERA

ESPECIALIDAD EN CORREAS

PAPELES Y TELAS DE LIJA EN ROLLOS Y RESMAS

GRANDES FACILIDADES DE PAGO

ITALIJOS ASPIRACIJOS

Dar pradžioje XX a. italų politikas Francesko Krispi apibūdino Italijos politiką žodžiais „sacro egoismo“, kurių platesnė prasmė buvo naudoti konjunktūra savo reikalingam. Jau prieš did. karą Italija buvo kolonijų valstybė, ji savo kolonijas turėjo Libijoj, Tunise, Somalijoje. Savo geografine padėtimi Italija yra jūros valstybė, bet toji jūra yra ne Italijos.

Viduržemio jūra priklauso veik vieniems anglams,

kurių voratinklių apipynę visus kelius nuo Gibraltaro jūros, skalaujancios Italijos krantus, priklauso ne vieniems italams. Nuo Garibaldi iki Kavūro laikų buvo sujungta Italijos teritorija, dabar Italija pradėjo kovą dėl jūros ir del artimiausios jūros: Adrijos jūros. Adrijos jūros klausimas buvo pirmasis Italijos klausimas ir žingsnis ekspansijon. Viduržemio jūra. Adrijos jūra turi būti italų jūra, tokia buvo politinis šūkis Italijos 1914 m.

Italija reikėdė pritenzijų ir sausumoje, prie kaikiurių sričių Austro — Vengrijos imperijos. Italija ugdė savo pramonę, bet ji beveik neturėjo žaliavų. Ji mažai turėjo geležies ir veik visai neturėjo anglies. Italijos pramonė mito švėtimomis žaliavomis ir švėtimais kreditais. Anglų kapitalai Banco Commerciale ir prancūzų kapitalai Banco di Sconto turėjo milžiniškos įtakos Italijos ūkiui ir politikai. Bet Italijon skverbėsi Amerikos ir Vokietijos kapitalai.

Vokietija daug padėjo Italijos pramonę tiekdamas akmens anglį ir geležies rūdą.

Todėl buvo visai naturalus Italijos artėjimas su Vokietija. Tuomet Europoje Vokietija, Austro — Vengrija ir Italija sudarė sąjungą, vadinamą Dreibund, kuri turėjo atsverti Anglo — Prancūzų — Rusijos sąjungą, vadinamą Antante. Vėliau kitas italų politikas Francesko Niti, pagarsėjusios knygos „Europa be taikos“ (Europa senza pace) autorius, aiškino, kad, vykdant politinį Krispi testamentą, Italijai ir buvęs patogiausias kelias sąjunga su Vokietija.

Būtų buvę visai naturalu, jei Italija būtų kariavusi Vokietijos pusėje, tačiau Italija, spaudžiamas Antantės, paskelbė neutralumą, o Prancūzijos kariuomenė buvo atsargiai sutelktą Nicos zonoje. Anglija buvo pasirodusi Italijos laivyną užblokuoti Neapolio įlankoje. Vokiečių kariuomenei — ebus veržtis Prancūzijon, Anglijos diplomatai skatino Italiją aktingai stoti prieš Austro — Vengrijos imperiją. Buvo 1915 m. Londone pasirašyta slapta sutartis, kurioje Anglija ir Prancūzija žadėjo, karą laimėjusios, Italijai už pagalbą duoti Tirolį, Triestą, Istriją, Dolmacionos pakraštį, Albaniją, dalį Turkijos ir Vokietijos kolonijų Afrikoje. Netrukus, po Marnos mūšio, Italija paskelbė Austro — Vengrijai karą. Didelės įtakos karo eigai tas italų gestas neturėjo, nes italų kariuomenė nei vieno mūšio nelaimėjo.

Versalio konferencijoj dalyvavo ir Italijos atstovas Orlando. Jis mažai ten kalbėjo, jokio vaidmens nelošė, tik kiekviena proga minėjo Fiumės uostą. Antantės valstybės Italijai matydamos jos silpnumą, veik nieko nedavė, todėl Italija jautėsi įžeista ir nusiskriausta.

Po Versalio sutarties Italija gavo naują kaimyną — Jugoslaviją, su kuria kildavo kibirčiai dėl pasidalinimo ir įtakos Adrijos jūros pakraščiu. Čia dar po pat nosimi atsirado mažas Albanijos valstybė, stabdžiusi Italijos įtaką Balkanams. Tik pasibaigus Versalio konferencijai Italija pasiūlė Fiumės uostą, prisidengdama Danuncijaus vedamų savano-

rių jėga. Fiumės uostas svarbus ir patogus visoje Adrijos jūroje, tačiau net Londono sutartyje buvo numatyta jis padaryti laisvu uostu, kuriuo Italija galės visada naudotis. Tai gi bent dalimi Italija atsiskaitė. Pasinaudodama proga, kad Graikija pralaimėjo karą su Turkija,

Italija 1923 m. užima strateginiai svarbią Korfu salą.

kurią tik Tautų Sąjunga spiriant gražino Graikijai. Nuo šiol visą dešimtį metų Italija buvo rami, statė savo laivyną, organizavo savo kariuomenę, plančiai naudojosi Antantės valstybių pinigine parama. Tačiau tai buvo tik tariamoji taika.

Nepaisant, kad Italija buvo Tautų Sąjungoje, bendradarbiavo visose nuo Lokarno iki Strezos konferencijose, ji vis dėlto nepamiršo savo jūrų programos. Ir štai grafas A. Čipko 1926 m. išleistoje knygoje „Italija ir Viduržemio jūros klausimas“ aiškiai nusakė Italijos pritenzijas Viduržemio jūroje:

Viduržemio jūra esanti gyvybinė Italijos erdvė.

„Prancūzija ir Anglija tik per pus tiera suinteresuotos Viduržemio jūra. Jei būtų užblokuotas Gibraltaras, Suecas, Dardanelai, tai Anglija, Prancūzija ir Ispanija dar nežūtų, nes jos turi dar Atlanto vandenį. Visai kita padėtis yra Italijos, kuri, kaip tiktas, stovi pačiam Viduržemio jūros viduryje — Italijos prekybos ir kelių raktas yra Anglijos ir Prancūzijos rankose, kurios valdo Gibraltarą ir Suecą.

Italijos gyvybė priklauso malonės,

nuo Maltos ir Kipro bazių, nuo karo laivų Aleksandrijos įlankoje. Daugiau kaip 40 milijonų italų mirty per kelias savaites, jei susitarusios Prancūzija ir Anglija uždarytų, del kurių nors sumetimų, Gibraltarą ir Suecą. Tuo atveju Italija būtų atkirsta nuo javų, geležies ir anglies naftos ir kitų žaliavų, be kurių neįmanoma žmonių gyvenimas. Viduržemio jūra, valdoma Prancūzijos ir Anglijos, Italiją verčia būti belaisve savo pačios namuose. Italijai, kuri namie neturi pramonės žaliavų, kurios gyventojų prieauglio nuolat didėja, Viduržemio jūros išlaisvinimas yra gyvybės ar mirties klausimas“.

Šioje grafo A. Čipiko knygoje aiškiai pasakyta ko Italijai nori, o

ji nori jei ne itališkos, tai bent laisvos Viduržemio jūros.

Visa Italijos pastarųjų 15 metų politika buvo tik komentaram grafo Čipiko formuluoju pritenzijų. Viduržemio jūra Prancūzijos ir Anglijos rankose, trumpiau tarus, Viduržemio jūra veik vienos Anglijos rankose, nes ji juk viena kontroliuoja Gibraltarą ir Suecą, todėl naturalus Italijos priešas Viduržemio jūroje yra Anglija, todėl galima buvo laukti konflikto su Anglija. Ir tieji konfliktai su Anglija prasidėjo del Abisinijos.

Abisinija buvo buferis Anglijos, Prancūzijos, Italijos ir anksčiau dar Vokietijos ekspansijoms Afrikoje. Vienoje pusėje Jemenas, kitoje pusėje Abisinija buvo sargai Babed Maudebo sąsiaurio, vienoje pusėje Adenas, kitoje pusėje Dži butis buvo saugumo punktai šio sąsiaurio. Jemenas ir Abisinija buvo nepavojingi hinterlandai. Ir štai

Italija, negavusi žadėtų Anglijos žemių Afrikoje, sumano pasiimti nors Abisiniją.

Šis žygis sujaudino Britų politikus. Anglijai pati Abisinija nėra reikalinga, bet ji manė, kad kolonizavimas Abisinijos pakenks Sudanui ir Egiptui. Ir tik gavusi garantijas, kad Tsano ežeras nebus naudojamas prieš anglus (iš Tsano ežero išteka Nylas), numoja ranka del Abisinijos. Bet pažadų ga-

lima netesėti, todėl ir Anglija paliko sau rezervą: ji nepripažino Abisinijos anekcijos. Blogoj valandoj ji dar bus reikalinga.

Kada Abisinijos karo metu, italų — britų santykiai buvo įtempti, tai italų spaudoje buvo matomi stambūs užrašai: Džibutis, Tunisas, Suecas, o p. Ambrosini tuo metu savo knygoje „I problemi del Mediterraneo“ rašė: „Sueco kanalas Italijai daug svarbesnis nei Anglijai, štai kodėl Italija labiausiai yra suinteresuota Sueco kanalo laisve. Ambrosini tik aiškiai formulavo mintis kito politinio publicisto Jurgio Marteli („Kieno jūra?“). Martelis savo knygoje rašė, kad Italija žūt būtų gauti laisvas rankas Sueco, kitai Abisinija netenka savo reikšmės. Ar Sueco kanale saugumo garantijas suteiks Italijai patys anglai, ar Sueco kanalo klausimą išspręs vieni patys italai, čia jau tik formos dalykas. Martelis net grąšina anglams sakdamas, kad

Anglija turi nusileisti Italijai Suece, jei ji norinti išlaikyti savo imperiją.

Italija jau buvo bemėginanti grąsinti Anglijai per arabų pasaulį. Ji buvo pasiskelbusi arabų ir islamų globėja jų kovoje su angliais. Čia E. Bone, Sueca kanalo direktorijas vicepirmininkas, pradžioje 1939 m. spaudai pareiškė, kad daugiausiai pritenzijų Sueco kanalui turi Egiptas, kurio teritorijoj tas kanalas yra ir kurio žinion ilgainiui tas kanalas ir atiteks. Šiuo Bone pareiškimu buvo pagauti keli kiškiai: atstumas Italijos pritenzijos nuo Sueco, o iškeltos pritenzijos Egipto, pažadant Suecui Egiptui palenktos anglų pusės islamo simpatijos, gautas iš Egipto sutikimas palikti Suecui ginti įgulas, silpnas Egiptas ilgai dar bus Anglijai nepavojingas Sueco konkurentas. Anglijos gestas Egiptiečiams nebuvo tuščias, ji davė Egiptui karaliui dalį akcijų, įsileido Sueco kanalo direktorijon tris egiptiečių direktorius, per kelias dešimtis metų pažadėjo vis perleisti po tam tikrą nuošimtį akcijų, kol, galų gale, visos akcijos atiteksiančios Egiptui. Taigi pavoju, kad Italija galėtų prieš Angliją sukelti Egiptą, šiuo tarpu likviduotos. Yra dar jėgos kelias, bet čia jau visai kitas dalykas ir

taip greitai Italija karo avantiūron prieš Angliją nesileis. Prisiungus Albaniją (1939 m.) Adrijos klausimas beveik jau išspręstas, lieka Viduržemio jūros, Gibraltaro ir Sueco problemos. Italija dabar yra, kaip ir 1914 m., neutrali. Naturalus Italijos priešas yra Anglija, prieš ją atsirado Romos — Berlyno ašis, del jos kišos į Ispanijos pilietinį karą, nes manė, kad laimėjęs Frankas bus Italijos sąjungininkas prieš Angliją.

Ir kadangi iš Viduržemio jūros šiuo tarpu Anglijos išstumti negalima, teks, po ilgų manevrų, pasirinkti mažesnio pasipriešinimo kelią.

(L. Ž.)

VEDYBOS IR JŲ HIGIJENA knyga, kurią turi paskaityti kiekvienas žmogus. Paruošė gydytoja M. M. Volka, lietuvių kalbon išvertė D. Braziulis. Yra šie skyriai: Įžanga, Ar reikalingos vedybos, Vienpatystės pavyzdžiai, Kaip dabartinė kultūra veikia žmogų, Vaikų auklėjimas, Jaunikaičių auklėjimas, Prostitucija, Žmonos išsirinkimas, Susižiedavimas, Vedybinio gyvenimo higijena, Dirbtinis nevaisingumas, Bevaikės vedybos, Persiskyrimas, Praeinamas amžius, Išvados, Pabaiga, Vert. Žodis. Gaunama „A. L. Balse“ arba prisiusint vieną pežą įsiunčiamu paštu.

A. L. Balsas, Casilla de Correo 303, Bs. Aires.

ŠEIMOS KRIZĖ

Esant Pietų Amerikoje išrodė, jog šeimos krizė pasireiškia tik ten, bet atlankius Lietuvą, pasirodė, jog šeimos krizė Lietuvoje daug didesnė, negu kur kitur. Mūsų kaimas, kuris nors iš seniai pasižymi savo klėtelėmis ir jų lankymu, niekad nebuvo tiek supuvęs šeimos ištikimybėje kai dabar. Teko daug kaimų atlankyti, daug šeimų stebėti ir nežinau ar jau mano tokia laimė buvo ar kas, bet faktas, jog retą šeimą teužtikau, kurioje būtų santarvė ir ištikimybė. Daugiausia vyras sau, moteris sau, kiekviena turi sau po meilužį ar meilužę ir juos riša tik vienas klausimas, kaip galint daugiau gauti pelno iš ūkio, kad galėtų gyventi, teisingiau pasakius naudotis gyvenimu kaip modernistai kalba. Apie miestą ir netenka kalbėti.

Kodėl taip yra? Sunku tiksliai atsakyti trumpame straipsnyje.

Svarbiausia mūsų šeimų krizė yra dvejusose dalykuose:

1. Ištikimymas, kad kiekvienas turi vesti ar ištekti ir 2. Kiekvienas daugiau žiūri turto, negu meilės.

Jeigu pas vyrus vedybų klausimas ne toks opus, tai pas moteris, taip vadinamas merginas — vedybos yra visi keliai, kurie į Rymą veda. Likti senmerge — tiesiog gėda, didžiausia nelaimė, nors dažnai tokiai merginai vedybos vien del vedybų būna ne tik nelaimė, bet kartuves.

Liksi senmerge — gėda, laukti iki pasitaikys tinkamas toks apie kurį kiekviena svajoja — per ilgą, nes gali belaukdama pasenti ir nei vieno negauti. Ot, tuo vadovaudamomis merginos dažnai išteka už pirmo vyro, kuris joms pasipirša.

Puiku, jei bent tas vyras iš meilės pasipiršo, bet dažniausia del kitų priežasčių, kurių tarpe ne paskutinę vietą užima paprastas išsiskaičiavimas turėti tarnaitę, kuri virtų valgi, adytų kojines ir pigiau atseitų lytinio instinkto patenkimas. Dažnai mūsų vyrai veda todėl, kad ana graži, kad jai peršas kiti ir tam panašiai.

Apsivedus juodu niekas jau neriša, nes abiejų svarbiausias tikslas buvo apsivesti — jos, kad nelikti senmerge, jo, kad turėti šeimnininkę. Ar gali tarp jų būti laimė? Niekuomet! Jiedu, gyvenime eidami atskirais takais, sutiks tą ar kitą, kuris ją ar jį trauks išties be jokio išsiskaičiavimo ir abu arba vienas iš jų įsitaisys meilužį ar meilužę ir, aišku, gyvenimo nebebus.

Ar galima laukti laimės ir sutikimo tarp tų šeimų dalyvių, kurie vedė ar ištekojo vien del materialių išsiskaičiavimų: mergina, kad nereikėtų dirbti ir galėtų namie būti, vyras, kad biznį padaryti arba atvirkščiai. Aišku, kad kaip juodu visai kitoniški tikslai suvedė šeimon, taip lygiai šie tikslai juos ir neįjungs.

Tiesa, labai daug mūsų jaunuolių priversti nueiti slidžiais takais del šių nepalankių materialių gyvenimo sąlygų, nes niekuomet neįstengdami sutauptyti tiek, kad drįstų kurti šeimą turi verstis kuo kitu, kad visgi nelaužyti gamtos įstatymo. Gi kuomet jau gyvenimas leidžia vesti, būna taip susinešioję, jog vedybiniam gyvenimui nebetinka, o mergina pagarsėjus kaip lengvo elgimosi niekuomet neras vyro, nors juk abu vienodai kalti, bet vienas saikuojama kiuru maišu, o kitam su kupinu gorčiu, taip jau pasaulyje yra — tvirtesnis teisingesnis, o kol kas tvirtesnis skaitosi vyras.

Už tat daug teisingiau daryti, kurie nežiūrėdami prietarų, iki meilės jausmas išties neužkovoja, neveda ir netenka. Visvien tai bus negyvenimas.

Reikia atminti vieną dalyką, jog mūsų lytinis instinktas, kaip jis bebūtų tyrinėtas, iki šiol mums paslaptis ir noroms nenoroms reikia tikėti, kad

SVEIKATOS SKYRIUS

ESTI VISUR IR VISOKIŲ OPŲ

Opa — žaizda, „ulcer“. Esti opų ant kojų arba bet kur ant kūno, odoje. Esti opų ir viduriuose, plėvėse, žarnose, lyties organų takuose.

Pasitaiko kartais moteriai opos makštyse. Gimdomajam kanale atsiranda opų, kurios ir skauda ir kraujuoja. Dagryvenusioms moterims dažniau taip pasitaiko. Ir labai esti keblu. Tokios lytinio kanalo opos labai atsparios, nesiduooda niekaip nugalėti. Nei mostys, nei milteliai, nei plovimai, nei teplojimai, barstymai neįstengia opų pašalinti.

Matot, reikia visų pirma nustatyti, nuo ko būtent atsiranda tos makšties opos. O jos atsiranda del stokos moteriškų hormonų, kai kiaušidės nebeveikia. Ir, atitaisius tą trūkumą, pasitaiso ir tos opos. Ileidus moteriai su adata į raumenis keletą kartų tos galvinos moteriškos sunkos („estro genic hormone“), sugyja jai makšties opos ir plėvelės tenai

kiekvienam žmogui skirta mylėti ir kada nors jis ją ar jį suras ir tuo labiau bus bloga, kad tai atsitiks tuomet, kuomet šis klausimas bus jau išspręstas.

Vesti galima tik iš tiesų žmogų mylint, su juo susigyvenus, vienas kitą supratęs ir nei vienos vedybos nebus laimingos, jei jose buvo bent koks pašalinis išsiskaičiavimas. Tai reikia atminti amžinai, nes neklusant šio patarimo labai dažnai tenka būti visą amžių nelaimingam.

Vesti vien tam, kad apsivesti ar ištekti, arba vesti del to kad biznį gali laimėti, bet dažniausia pralaimėsi ir visas pelnas per pakaušį išeis, kaip žmonės sako.

Vedybos yra viena iš svarbiausių žmogaus pareigų ir šia me klausime reikia būti labai atsargiems ir blaiviams.

Tiesa, yra ir daugiau šeimų krizių priežasčių, bet apie tai kitą kartą, nes tai klausimas, kuris labai platus ir jį penkiais žodžiais neatsakysi.

M. Šarūnas.

pasidaro jaunos, gražios, sultingos. Dingsta niežėjimas, daigymas, sopė. Sunormalėja lytinis jausmas.

Tūlos odos ligos paeina nuo lytinių liaukų nenormalumo. Imkime kad ir paprastus pučkus, pumpuruotus veidus, perčius. Akne — tokių pučkų vardas. Arba da ir kitokie išbėrimai — kraujingi odos šlakeliai, taipgi įkirus galvos skausmai, skaudžios mėnesinės, kraujingos mėnesinės: visa tai gana dažnai atsiranda ant lytinio pamato, kai kiaušidinės liaukos negamina atitinkamai tam tikros sunkos. Šitokiais atsitikimais lytinių liaukų preparatai pataiso visą muziką. Vis tos liaukos, visagalingos vidujinės liaukos ir jų preparatai. Moderninės medicinos vainikas. Be galo tai įdomi, romantiška gydymo sritis. Nors da taip jaunutė, o jau padarė revoliuciją medicinoj. Griežtai pakeitė senus, netikslingus daugelio ligų gydymo būdus.

Daugelis jaunų mergyčių seniau neapsakomai kankindavos triperio liga, kai triperio (gonorėjos) bakterijos — gonokokai įsigalėdavo plonyčiuose makšties plėvių audiniuose. Svaugusiai moteriai gonokokai jau taip daug žalos nepadarė. Mat, jos lytinės plėvės storos, brandžios, sultingos. Sunkiau per jas persiskverbti gonokokams. Bet plonučiukai, liaunučiai jaunų mergyčių makšties pamušaliukai neįstengia atsilaikyti prieš gonokokų būduolių, ir gonorėja sunku atpaavo išganabyt.

Pastaraisiais laikais talkon atėjo vis tie patys galingi liaukų preparatai. Moteriški hormonai, įleidžiant juos į raumenis arba dedant jų į makšties žvakūčių pavidale — pataiso visą dalyką. Nuo tų hormonų storesnės ir atsparesnės pasidaro makšties plėvelės, ir per jas jau nebegali prasigrauzti gonokokai. Kad ir be jokių antiseptikų, per kelias savaites jie visai išnyksta. Ir triperis išgydytas ūmai ir nuodugniai.

Dr. J. J. Kaškiaučius — „Tiesa“

PROGA ŪKININKAUTI PUSIAU

Darbo įrankiai, gyvuliai, mašinos, sėklos, žemė ir namai duodama už tai, kad naudositės (kulvivuosite) agrikultūrai tinkamą žemę. Kas nori ūkininkauti, turi gerą progą. Yra 30.000 hektarų, pastatai, etc. Reikalinga tik suprasti apie žemės ūkį, turėti pasiryžimo ir vin už darbą gauti pusę viso pelno.

Del daugiau smulkmenų galima kreiptis „Argentinos Lietuvių Balso“ Redakcijon arba stačiai pas savininką šiuo adresu:

ESTABLECIMIENTO "H U A S A N"
CALLAO 1521 — BUENOS AIRES
Priėmimo val.: nuo 9 iki 11 ir nuo 19:30 iki 21:30

PIRMUTINĖ LIETUVAIČIŲ KIRPYKLA ARGENTINOJ "LA RUBIA"

Kirpykloj „La Rubia“ savo plaukus puošia žymiausios argentinietės, kadangi darbas atliekamas moderniškiausiais aparatais. Visus darbus vadovauja pati savininkė,

PONIA ONA KASPARIENE

ir specialų mokslą baigusios jos padėjėjos, taipgi lietuvaitės.

Soler 3441, Bs. As.

U. T. 71 — Palermo — 9625

Atvykus

iš provincijos su reikalais arba keičiant tarnybas, geriausia apsistojimo vieta ir švarios, pigios nakvynės prie

Argentinos Lietuvių Balso

INDEPENDENCIA 2706 — BUENOS AIRES
U. T. 45 — Loria — 1018

Visos informacijos veitui

Šimtai lietuvių kas mėnesis gauna darbus per „Argentinos Lietuvių Balsą“, nieko nemokėdami už mūsų Darbo Biure patarnavimą. Savo tarnybomis nepatenkinti, per „A. L. Balsą“ visuomet susiranda geresnius darbus. Priveža iki durų iš Retiro tranvįjai 46, iš Constitucion 58 tranvįjus ir 58 omnibusas, iš Plaza Mayo kolektyvas 69 ir kiti autobusai, tranvįjai bei kolektyvai.

TĖVAS

Šiandien aš tai atsiminiau, sėdėdamas prie židinio ugnies.

Buvau penktas vaikas šeimoje. Kai aš atsiradau, menkutis ir silpnas, niekas manimi nesidžiaugė. Motina nusprendė, kad jai ir kūdikiui bus geriau, jei jis neišgyvens. Aš išgyvenau ir motina pasižėdė, kad tai jos paskutinis, nors panašiai ji buvo sakiusi po trečio, o paskum ir po ketvirtą.

Pradedant vyresniuojų ir baigiant manimi, visų broliai buvo lyg vienos ankštės žirniai, tik nežymiai vienas kitą prašokę ūgiu. Ritomės beveik kasmet, vienas kitą stumdami iš lopšio, varžydami del motinos krūties ir kikišais balsais reikalaujami savo teisių. Motina, nuolatos sunki, pati apie savo tokią būklę sakydavo: „Vienas po kaklų, antras po širdimi“.

Kai sulaukiau trejeto metų, lygiai tą pačią dieną mano tėva, malūno darbininką, du miltuotų vyrų parnešė negyva. Jį pagriebė šeštarnis ir visą pusvalandį blaškė, kol sulaužė rankų ir krūtinės kaukus.

Tas įvykis giliai įsibrėžė į mano samonę, anksti ją pažadinęs iš kūdikystės sapnų. Atsimenu, kad tėva, visą kruviną ilgai motina laikė savo glėbyje ir jos verksmas panašus į vieną nepasibaigiantį i-i-i buvo girdėt kitame gatvės gale.

Visi keturi broliai, pamatę įneštą tėvą, išsislapstė, ir jų alpulingas raudojimas atsiliepė iš lauko. Greitai namas prigūžėjo kaimynų, o tarp jų atsirado ir dėdė Motiejus, su vie na balta akimi, kuris mėgdavo uostyti tabaką ir už ausų kilnoti vaikus, vadindamas tai „zuikio gira“.

Vakare tėva jie paguldė vidury aslos, ant dviejų lentų, nuo galvos iki kelių uždengė drobule. Naujai atėjusiais moters retkarčiais prisitindavo prie gulinčio, kilsteldavo drobėlės kraštą, pažiūrėdavo ir vėl atsisraukdavo. Paskum jos tarp savęs kalbėjosi, kad negalima atskirti kur veidas, kur rankos...

Tą kartą žmonės buvo visi kitoki, negu paprastai: jie nerėkavo, tarp savęs kalbėjosi tyliai, paslaptingai. Barzdota sis račius, kuris, būdamas girtas, visuomet po langais šaukdavo „ka-ka-riekū“, stovėjo prie durų ir, baugiai mirkčiodamas abiejoms rankomis maišė kepurę.

Visą naktį buvo pilna svečių, degė žvakės, giedojo. Tvankiame kambaryje dvelkė vašku. Motina daugiau nevaitojo. Ji tupėjo asloje, prie pašarvotojo kojų, tarp dviejų kaimynų, baltute, gražiai susišukavusi ir lingavo galva, tartum migdydamosi.

Kitą rytą tėva įdėjo į grabą, ir keli vyrai, jį pakėlę išnešė į dėdės Motiejaus vežimą. Gatvėje jau lūkuriaivo žmonės, susimetę į būrį. Vienas malūno darbininkų, vakar atnešusių tėvą, mosuodamas rankomis pasakojo:

— Jei būčiau kiek anksčiau atbėgęs... Na, kas galėjo žinoti?! Kai sustabdėm girtas, ištraukėm — dar krutėjo. O kad būt padėjavęs, ar aiktelėjęs — nė sykiio...

— Priėmė kankinio vainiką, varguolis, ir lengva jam, — atsiduso moteriškė, — o kaip su tais pipirais dabar be jo, tai motinai?

Mes, vaikai, apsėdom grabą iš šonų, pora vėliauninkų su kamžomis stovėjo priekyje. Dėdė Motiejus tymtelėjo vadžias, ir vežimaitis pasijudino.

Diena buvo šaisti, šviesi. Tirstai sužydusios vyšnios, sakytum taip pat įsivilkusios ir baltas kamžas, tęsėsi visa ilga miestuko gatve, kažkur kelio gale susiliedamos į vieną didelį, baltą debesį, iš kurio kyšojo tik drėgni ir žvilgą nuo

ryto rasos namų stogai.

Iš bažnyčios visi patraukė kapinių pusėn. Greitai procesi ja iškydo į atviras kalvas. Varpo balsas kaskart tolos lipo, prasmėgdamas begalinėje laukų platybėje. Saulė kilo vis aukštyr ir aukštyr. Dauge lis palydinčių ėjo vienplaukiai, braukdami rasojančias kaktas.

Kapinėse visus priglaudė ūksmingi medžiai. Ant ką tik supulto geltono smėlio kupsto, prie kurio artėjo grabas, bruož damasis į nusvirusių beržų šakas, buvo numestas kažkieno švarkas. Iš žemės išlindo įraudusi vyro galva, o netrukus ir visas jis išsikabino, sviedęs kastuvą. Iš visų pusių, lyg kokią retą naujieną, žmonės apstojo šviežiai išraustą duobę.

Visiems suklupus, kunigas, užsidėjęs keturkampę kepurę,

„... Ir kažkodėl šiandien aš tai atsimenu, sėdėdamas prie židinio ugnies“...

nesuprantamais žodžiais, lyg sau, po nosimi, iš knygos atskaitė maldą, pašlakstė duobę, ir grabas, palaikomas rank šluosčiu, lėtai ėmė leistis. Pir majam nuberto smėlio žiupsniui dusliai subildėjęs, dėdė Motiejus privedė mus ir pamokė, kaip reikia atsiseikinti su tėvu, kuris niekad daugiau nesugrįš. Kaip ir broliai, aš paėmiau smėlio užsižiūrėjęs į žaislingai dirbančius kas tuvus, kurie vis pylė ir pylė į duobę. Kai ji prisipildė, ir dargi viršum jos išaugo pailgas kauburys, atsiminės dėdės žodžius, prispaudžia prie to kauburio ir savo delne sušildytą smėlio bandutę.

Kapinės greit ištuštėjo. Medžių šlamės vis smarkiau įsigavo. Pro gležną jų lapiją sutvisko juodas, saulė užgobęs debesys. Pabūgę lietaus išsi bėgojo paskutinieji, tik du senukai, susikabinę rankomis, pasiramšiuodami į lazdomis, čežėjo žvyro takais, kažko ieškodami tarp apleistų, įdubusių ir sodria žole subujojusių kapų.

Motiną, kuriai pasidarė bloga ir kaimynės buvo nusivedusios į šalį mes radome už vartų, įsikniaubusią į račiuvienės petį. Truputi pasulpsčiusi, skartutės kampu ji nusivalė veidą, atsisėdė į vežimą ir pasiėmė mane ant kelių. Kuinas gyvai sukindavo tuo pačiu keliu, vėtydamas širmus karčius, tik jau su lengvesne važta.

Po ilgai užsitęsusių tylos, gal norėdamas visus nuraminti, dėdė Motiejus tarė:

— Kaip nors jau šitai, kągi dabar, juk, ana, va, ot ir ką tu žmogus... reik ramintis, ir gana...

Garsus ir nieko nepasakęs dėdės žodindamas o ypač kai jam reikėdavo ką nors svarbų pareikšti, tais laikais man atrodė tikra jo gudrybė, suprantama tik dideliems.

Nepasiekęs didžiosios gatvės, mūs vežimas pasuko dešinėn ir ėmė kopti kalnan. Šią liūdną valandą dėdė mūs su manė palinksminti ilgesne,

bet ir vargingesne kelione pro seną perkūnų nuskaldintą ažuolą, kuriame buvo gandrų lizdas. Tos aukštumos buvo visų mėgiama pasivaikščiojimo vieta. Iš čia, kaip dėdė tikino, galėjai matyti penkių parapijų bažnyčias.

Kelionė baigėsi pačiu liūdniausiu būdu, kai Motiejus, po visų aprodymų, pasuko malūno pusėn. Tai buvo artimiausias kelias namo. Motina, lyg kas būtų jai į širdį smeigęs, išvydus malūną, vėl pradėjo balsuoti. Mes visi sužiurom į baltą, putojantį ir užiantį vandenį. Brolių veidai ištyso, tartum jie pirmą kartą būtų kažką baisų ir nepaprastą sutikę. Miltai apdulkęs trobesys su besisukančiu milžinišku rekė žiumi šį kartą tikrai buvo panašus į artėjančią grasančią baidyklę.

Ilgai po to aš neišdrįsau prisitinti prie malūno, ir ilgai mano sapnuos jis dar vaidenosi.

savo arklį... O ką daryt? Jei taip toliau eis, susilauksim bado...

— Dabar tau ne taip... tu vienas. O kur man dėtis su tais? Neišmaitinsiu... jau ma tau kad neišmaitinsiu. Kitų syk taip užėina, — rodos pamėčiau visus ir palįsčiau po ledu... — kalbėdavo motina.

— Ką jau, šitai, ana, va, kaip nors, gal pavasarį piemeniu kur vyresnį nusamdys, ar ką, — ramindavo dėdė.

— Turtingi bėdavoja, kad jų miršta, neišgyvena, o kad mano nors vieną žemė atimtų, nors vienu našta sumažėtų, — sielvartaudavo motina.

Kai tik ilgiau ji neišeidavo skalbti, nešioti miestelėnams vandens, — darydavosį pikta, ir ne vienas mūsų neišvengdavo jos rūstybės. Jei išdrįsdavo kuris suraukt, paragavęs miltais blėstos pliužės, — ja viena beveik ir maitinomės, — ar ba įkyriau pareikalaut ko nors skanesnio, motina užsidedavo, ir nepajusdavome, kai mū-

iš motinos, nusprendusios, kad tai turi palikti vienam iš sūnų. Pauostės iš geltonos dėžutės tabako ir išsičiaudėjęs, senis visuomet mokėjo ką nors tokio papasakoti, kuo motina stebėdavosi.

Tik nuo kurio laiko dėdė su motina pradėjo vesti kažkokius slaptus, nesuprantamus pokalbius. Nepaisant didžiausio mano smalsumo, sunku buvo įspėti, apie ką jie kuždasi. Dėdė slenkstį peržengus, štai, motina, ko anksčiau nebūdavo, tuoju sodina jį šiltesnėje vietoje, duoda išgramdyt pusryčių ar vakarienės likučius ir, pritūpusi greta, visa sužiurusi į Motiejų, klausia:

— Na, kaip? — Tai, šitai, va, vis spiriasi biauzybė! — atsako dėdė. — Bijo tų tavo pipirų. Sako, dabar nieko, o po kiek laiko jie man bus kartūs.

— O taip jam viskas būt gerai? — pasiteirauja motina, dar arčiau prisilinkdama prie dėdės.

— Na, taip, ana, jis nieko. Taip tai visomis keturiomis... Viskas būt gerai.

— Tai ką daugiau sakė? — vis klausinėja motina.

— Ką jis daugiau sakys! Šią nedėlią jo nebus. Mat prie to matoro kur kulia, — mekaniku jis.

— Mekaniku? — lyg nustemba motina.

— Na, va, dabar, nežinotai?! Seniai mekaniku, Vyrs turi galvą!

— Tai nei šiaip nei taip nepasakė?

— Po nedėlios duosis matyt. Pas šliomkę išgersim butelį, ir ant tikrųjų: ne tai — ne, o je, tai — je...

Išėinant dėdė motina jį išlydėdavo glostydama ranką ir maldaudavo:

— Aš tau kažiką, Motiejau. Kaip nors, jau kaip nors prikalbėk... Juk ne del savęs aš... ne griekas man rūpi, tik tos penkios burnos...

Tokios pakužų kalbos, slaptažodžiavimas, numykimas ir mums, mažiems, nesuprantami riesti dėdės išvedžiojimai vis dažnėjo. Po kelių dienų jis vėl atkrypavo įšilęs, raudonas, berniškai, ant pakaušio, užsi-vertęs kepurę.

— Tai, va, — gali kept pyragą! — pranešė Motiejus kažkaip styptelėjęs visu kūnu, ir patenkinta, gudri šypsena išskleidė jo ūsus.

— Eik, jau eik, meluotai! — pašoko motina, paleidusi iš rankų nebaigtą luptį bulvę. Valandėlę ji taip stovėjo atviri, šviečiančiu veidu, nustebusi, tartum sumišusi ir staiga užsidengė priejuoste burną, lyg slėpdama juoką.

Dabar, šitai, ana! — skėstelėjo dėdė. — Sakau gi tau. Ilgai mislijo — ir šitai ir taip. Girdi, bijau... kad nors du ar trys būtų, o dabar — penki. Girdi, sunku man bus pakelt. Ant galo išgerėm dar buteliuką, girdi: e, kaip bus taip, — einu!

Bet motina jau neklausė dėdės. Ji palengvėle atsisėdė, galva, kaip pakirsta, nusviro ant kelių ir ėmė krūpčioti.

— Na, na, na, pradėsi! Ar žalias rūtas atsiminei? Verčiau man už tai krapštyk merikonišką...

„Merikoniška“ dėdė vadino tėvo skustuva, pavidėtą kažkuomet iš brolio, gyvenusio Amerikoje. Šis iš pažiūros

menkas daiktas seniui vis dar nedavė ramybės.

Susarmatyta, motina liovėsi krūpčioti, išsišluostė akis, susitvarkė plaukus ir, šliurpčiodama nosimi, valdydamos, pasakė:

— Tik man jų gaila... Kai pagalvoju, svetimas vis — svetimu. Neapkabins taip, nepamylos... Tegul bus ir aukšinis, o tos meilės jie neturės. Išėidamą dėdė išsinešė ir skustuvą, šį kartą jau negražinamai, nes motina, atiduodama jį, pridūrė:

— Turėk sveikas! Dieve duok, Motiejau, kad tik tavo ranka laiminga būtų, kad nepadaugėtų man tų ašarų...

Vieną naktį, kažkaip pabudęs, aš nepaprastai nustebau, pamatęs prie liepsnojančios krosnies, greta vienas kito sėdint motiną ir nepažįstamą vyrą. Juodu sėdėjo ant suolo, beveik prisilieję, sužiūrę į ugnį, kurios rausvi atspindžiai žaidė susimąsčiusiuose veiduose, klajojo sienomis. Tarpais, ugniai prigesus, viską užgobdavo tamsa, abi galvos tartum susiliedavo į vieną, bet po kiek laiko, sužibus malkoms, jos vėl išplaukdavo. Vyras buvo pailgaveidis, skustas, su giliomis akių įdubėmis, niekad dar man nematytas. Jo stambios, laisvai sunertos rankos kabojo tarp kelių. Pagaliau, dusliu balsu, neatgrėždamas žvilgsnio nuo ugnies, jis atsiliepė:

— Susitvarkysime, susidursysim ir kaip nors gyvensime... Motina dar arčiau glustelėjo prie vyro, paglostė jo rankas, kelius, paskum atsidusęs paguldė savo galvą ant jo peties.

— Ma-aa-ma! — nežinau kodėl išsiveržė iš mano gerklių, ir ilgesys, nesuprantama gėda, pavydas suspaudė krūtinę.

— Kas, kas, mažyti? — pakilo motina ir su glėbiu šoko prie manęs. — Eik, mano žvirbli... Ar susapnavai?

— Ji tuoju, lyg nesusitupėjusi vičiuką, mane pastatė prie krosnies. Nepažįstamojo ir mano akys susitiko. Jis buvo rauplėtas, negražus.

— Jonuk, pasisveikink! — stumdama mane artyn paragino motina. — Čia tavo tėtė... Geras tau bus, mylės.

Kai tik aš išgirdau šiuos žodžius, greit išsivadavau iš motinos rankų ir pasileidau atgal. Ašaros plūdo man gerkle. Kol pasiekiau lovos sukilusius ir taip pat sužiurusius brolius, jaučiausi mažas, apleistas ir vienišas vienas pasaulyje.

Ir kažkodėl šiandien aš tai atsimenu, sėdėdamas prie židinio ugnies...

SKAITYKITE KNYGAS

„Argentinos Lietuvių Balso“

KNYGYNŲ!

Didelis literatūros pasirinkimas pasaulinių ir lietuvių autorių. „A. L. Balso“ knygyno knygos yra gražiai įristos ir rūpestingai sukatologuotos. Taipgi yra knygų pardavimai. Susipažinkite su „Argentinos Lietuvių Balso“ knygynu ir tapkite nuolatiniu knygų skaitytoju.

Knygyno adresas:

Independencia 2706,

Buenos Aires

APIE VISKĄ IŠ VISUR

SENIAUSIAS PASAULYJE PARLAMENTAS

Islandijos (Iceland — ledinė žemė) parlamentas yra daugiau kaip 1.000 metų amžiaus — seniausias pasaulyje. Jisai laiko posėdžius mieste Reykjavik.

Spaudo pradėjo apie jį dabar kalbėti delto, kad jisai padarė svarbų sprendimą: paskelbė Islandijos nepriklausomybę nuo Danijos, kurią yra okupavę vokiečiai. Islandija ir Danija turi tą patį karalių, bet šiaip ta šiaurės Atlantiko sala visus savo reikalus tvarko savarankiškai. Danijos karalius dabar yra Vokietijos nacių rankose.

Idomu, kad seniausias pasaulyje parlamentas gyvuoja tokioje neturtingoje ir menkai apgyventoje saloje, kuri guli prie pat šiaurės Arktiko rato. — toli nuo visokių diktatorių, imperialistų ir plėšikų. Islandijos gyventojai buvo palikti ramybėje ir jie galėjo tvarkyti demokratinį būdą.

Geografinė krašto padėtis turi nulemiamas reikšmes jo likimui. Štai Danija, kurios teritorija prieina prie Vokietijos sienų, jau yra užpulta ir užimta, o Islandija dar tebėra laisva.

Tad netiesa, kad svarbiausias veiksnys tautos gyvenime yra ekonominis. Kas taip aiškina istoriją, tas užmiršta apie geografią.

N—os.

A. A. VIKTORAS GUDZINSKAS

Gilaus liūdesio prispaustas del mano giminačio, a. a. Viktoro Gudzinsko mirties, noriu pareikšti keletą žodžių. Vienam kambaryje Lietuvoje augę, atsiskyrėme 1928 metais. Po metų ir Viktoras atvyko pas mane Argentinon ir pradėjo dirbti to paties dirbtuvė, kur dirbau ir aš. Sumažėjus darbiui, dirbo laukuose, o paskui vėl dirbo drauge su manim 7 metus. Aš ir velionis dalyvavome darbininkų streike firmoje Matren. Kada pralaimėjome streiką, tapome pašalinti iš darbo.

Tada mes trys: aš, Viktoras Gudzinskas ir Andrius Laurinavičius susidėjome po kelis žimtus pežų ir atidarėme geležinių žagrių dirbtuvę, pavadindami ją savo kataluoguose ir membretėse „V. A. I. Gudzinski & Cia“. (Mat visi trys, nors esame tikri lietuviai, bet atvykome iš okupuotos Lietuvos, taigi su lenkiškais dokumentais). Dvejį metų dirbtuvė buvo mano namuose ir visį gražiai sugyvendami dirbome. Paskui, pasididinus dirbtuvei, persikėlėme skersai gatę, nusipirkdami sklypą ir pasistatydami galponą su mašinomis. Po trijų mėnesių darbo naujoje vietoje, man atmokėjo \$ 230,00 ir aš iš bendros kompanijos išėjau, vėl įsisteigiau dirbtuvę savo namuose. O Viktoras su Andriumi Laurinavičium pasiliko dviese ir iki Viktoro mirties abu dirbo virš dviejų metų laiko. Del to reikia manyti, kad Viktoro dalis toje firmoje yra didesnė, negu kad buvo man iš bendros kompanijos išeinant. Kadangi jie dirbo ir su didesne mašinomis ir su savu kamionu. Del to man labai skaudu, kad daugelis geraširdžių tautiečių turėjo pasiųsti aukomis laidojimui.

Kokia dalis, koki žiedai ir rūbai velionies pasiliko, tai vis kas randasi pas jo firmos bendradarbių, gerb. Andrių Laurinavičių, Brasil 2187, Pineiro - Avellaneda.

Visą laiką draugiškai sugyvenę su velioniu ir jo bendradarbiu dabar esu didelio liūdesio apimtas aš ir mano žmonelė Ona Jakimavičiūtė - Gudzinskienė. Norime manyti, kad gražiai palaidojus ir viską aprūpinus jo gerbiama bendradarbius susirašys su velionies tėveliais ir juos apie viską informuos.

Mielas Viktorai, ilsėkis ramiai tolimos Argentinos žemėlėje. Izidorius Gudzinskas.

GERIAUSIAS ARGUMENTAS

yra kas savaitę skelbiami vis nauji A. L. Balso prenumeratorių sąrašai. Pereitą savaitę paskelbėme 60 mūsų kultūrinio darbo talkininkų, o dabar prenumeratas apsimokėjo:

Juozas Matusevičius, Balys Zinkevičius, Stasys Rukšėnas, Pranas Pečiūra, Zigmantas Valeika, Emilija Piščikaitė, Juozas Lašas, Stasys Kairys, Ignas Malinauskas, Konstancija Šinkūnaitė, Adomas Valinčius, Jonas Kavaliauskas, Matas Mackevičius, Feliksas Dumšė, Elena Norkaitė, Veronika Jackūnienė, Kazimieras Gembutas, Jonas Kalibatas, Albertas Butkus, Antanas Kazmiskas, Stasys Burda, Povilas Paškevičius, Pranas Kurtinaitis, Dionizas Zvirzdinas, Jonas Legis, Antanas Skerka, Jurgis Matusevičius, Salomėja Kunaitė, Juozas Vizbaras, Antanas Keturakis, Liūdas Krugiškis, Petras Palionis, Antanas Vilkauskas, Aleksas Valys, Jonas Murauskas, Ona Kaupaitė, Vladas Krisiūnas, Napolis Katinas, Jonas Petronis, Jonas Lukošius, Aleksandras Mičiūdas, Francisco Casella, Pranas Palikas, Kazimieras Kriščiūnas, Valteris Stefanokas, Kazys Motiejūnas, Vladas Martinėnas, Jonas Baltrušaitis, Veronika Stumbrienė, Bronius Jutas, Justinas Gaidamauskas, Stanislovas Jutinskas, Juozas Mikulėnas, Adomas Baublys, Feliksas Masiulis, Antanas Čepukonis, Edvardas Liveikis, Boleslovas Rukšėnas, Adomas Peleckas, Petras Taujanskas, Ignas Abečiūnas, Juozas Ščiuka, Juozas Bucevičius, Kazys Marcinkevičius, Pranas Bartašiūnas, Juozas Meškis, Petras Palšis, Norba Kupronis, Bolis Bražiūnas, Karolis Mačiūnas, Juozas Rakūnas, Jonas Midliauskas, Kazys Gailiūnas, Juozas Dugnas, Antanas Jasutis, Kostas Mikėnas, Edvardas Marcinkevičius, Petras Stasiūnas, Petras Miliauskas, Alfonsas Klimas, Jonas Matulevičius, Juozas Kirilas, Andrius Alekna, Bronius Vitkauskas, Bronė Svirinavičienė, Napoleonas Budreika, Petras Zukelis, Juozas Brazys, Juozas Čiurkinas.

Dėkojame apsimokėjusiems draugams ir iki pabaigai šio mėnesio prašome sutvarkyti savo prenumeratas ir tuos visus A. L. Balso draugus, kurie niekuomet nesiskiria su Balso, bet prenumerata pasibaigusi. Siųsdami laikraštį mes apie kiekvieną savo draugą pagalvojame, jo sąskaitą patikriname.

A. L. Balso Administracija.
— Kas bus su aukomis Vilniaus gyventojų paramimui, — tilpis sek. Nr.
— Jurgis Matusevičius labai pasekmingai veikia ir progresuoja, perkėlęs iš Buenos Aires miesto centro rūbų siuvyklą į nuosavus namus, c. Italia 1593, Vicente Lopez. U. T. — Olivos — 2712.

Prancūzų karių grupė savo šalies sargyboje. Dabar eina baisūs mūsų Prancūzijoje, su įsiveržusiais nacių.

DVEJOS LIETUVIŲ DARBININKŲ LAIDOTUVĖS

Gegužės 16 d. š. m. pasimirė Kazys Lazinskas, 37 m. amž., nevedęs, kilęs iš Ukmergės apskr., Siesikų valc., Česonio kaimo. I Urugvajų atvažiavęs balandžio mėn. 1930 m. Dirbo gyvulių skerdykloje ir kitur. Kadangi velionis buvo neturtingas, tai geriausiai lietuviai parinko aukų palaidojimui. Aukų rinko Petras Lapinskas, balerinos Anelės Arbačiauskaitės tėvelis, Juozas Arbačiauskas, atsak. „Darbo“ redaktorius Jonas Mikoliūnas, Mikas Vulkavičius ir jaunuolis Jonas Gurčnikas. Aukų lapus išleido Liaudies Teatras Cerros sekcija, bet visomis laidotuvių ceremonijomis daugiausia rūpinosi Juozas Černiauskas, kuris su velioniu gyveno viename kambaryje.

Antras Urugvajaus lietuvis pasimirė gegužės 13 d., tai Kazys Maliauka, kilęs iš Utenos apskr. Užpalių valsč., Seterėčiaus kaimo. I Urugvajų atvažiavęs 1929 m. Didžiausiam nuliūdime paliko žmoną ir mažą dukrelę.

Abu buvo darbininkai, dirbę ir vargę iki mirties. Tegul jiems bus lengva šioj anglių kapitalistų užgrobtą žemę, ant kurios gyvendami kūrė gražų gyvenimą, bet ne sau!

Baslo Reporteris 1-mas.

KNYGOS

„Argentinos Lietuvių Balso“ Redakcijai atsiusta paminėti: **Laisvamanybės pagrindai.** — Parašė arr. Alf Zukauskas, 38 puslapiai. Lietuvos Laisvamanių Etinės Kultūros Draugijos šančių Skvriaus leidinys. Kaunas. 1939. Kaina 50 ct. „Raidės“ spaudo. Po leidėjų žodžio yra šie skyriai: Laisvamanybės pagrindai, Laisvamaniška pasaulėžiūra, Laisvamaniška dorovė. Baimė, Darbas, Mokslas, Sveikata, Moterystė Persiskvrimai. Vaikų auklėjimas ir metrikacija. Mirtis, laidotuvės, kavinės. Galima gauti „A. L. Balso“ arba išsirašyti tiesioginiai iš „Laisvosios Minties“ Redakcijoje: Žemaičių gatvė 3, Kaunas.

— Jonas Strugetalis, gyv. res Florencio Varela. FCS. prašomas atsiliepti iš Urugvajaus atvykusio brolio, Povilo Strugetelio. Independencia 2706, Bs. Aires.

— Baldu krautuvas norinčiam atidaryti vėra proga susidedant kompanijon su gerai veikiančia baldų dirbtuve. Kreiptis pas Igna Šimkų, c. Cortina 1453, Bs. Aires.

— Konst. Migauskaitė — Stankevičienė iš Alsinos internuota ligoninėje „José Peña“, sala4, chirurginė operacijai.

MŪSŲ BROLIUI ŽEMAIČIUI PATINKA APYSAKOS

Jeigu surinkti visas apysakas, kurias patalpina beveik kiekviename numeryje po vieną „Argentinos Lietuvių Balsas“, tai per metus susidarytų vertinga nkyga.

Man labiausia patinka Petro Cvirko apysakos, kurio veikalą „Žemė Maitintoja“ nupirko Sovietų Rusijos švietimo departamentas, aiškiau sakant Gosizdat (Gosudarstvennoje Izdatelstvo) vien už vertimo iš lietuvių į rusų kalbą teisę Sovietų valdžia sumokėjo Petrui Cvirki tris tūkstančius rublių, kas sudaro keiliolika tūkstančių litų.

Man taipgi labai patinka ir tai, kad „Argentinos Lietuvių Balsas“ 1940 metų bėgyje išplatino Argentinos lietuvių tarpe tūkstančių egzempliorių Uptono Sinklerio „Provokatoriaus“ ir kitų darbininkų rašytojų veikalų. „Argentinos Lietuvių Balsas“ dirba kultūrinį darbą, del to visi susipratę Argentinos lietuviai darbininkai skaito, remia ir platina „Argentinos Lietuvių Balsą“. Visi į bendrą literatūros platinimo darbą, prenumeruojant sau ir savo draugams „Argentinos Lietuvių Balsą“!

O kadangi gegužės mėnėsis yra „Argentinos Lietuvių Balso“ vėjus mėnėsis, tai pasistengkime suteikti paramos mūsų balsui, iš kurio mus pažįsta visas lietuviškas pasaulis. Jame atspindi visas mūsų gyvenimas ir veikimas. Jį patį tenka sveikinti už tokį gerą ir už tokį gausų tekstą.

Kristupas Žemaitis.

— L. Gučias autas transportams „Rayo de Sol“ (Saulės Spindulys) išsinuomuoja pigiai: Hernandezarias 1942, Bs. As. U. T. 21 — 2202.

— Broliai J. & J. Remeikiai pusę klientų turi iš vietinės publikos, pusę iš lietuvių. Jų siuvykla (Rosetti 268, dep. 1. Pineiro) puikiai ir nebrangiai siuva vyriškus ir moteriškus rūbus. Didelis medžiagų pasirinkimas.

NEMOKAMAS

„Argentinos Lietuvių Balso“ DARBO BIURAS

visuomet turi darbo rankų pareikalavimų. „A. L. Balso“ Darbo Biuro patarnavimas yra teikiamas visiškai nemokamai. Ieškodami darbo, kreipkitės į „A. L. Balso“ Darbo Biurą; sužinoję kur yra jiūsia vieta darbininkui, praneškite „A. L. Balso“ Darbo Biurui, kad lietuvis tą vietą galėtų užimti. **DARBO BIURAS,** Independencia 2706 U. T. 45—Loria—1018

J. J. Lazdauskas.

URUGVAJUS

PAGELBA SERGANTIEMS LIETUVIAMS

Montevideo. — Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugija, solidarizuojant Liaudies Teatro Cerros sekcijai ir kitoms darbininkškomis Urugvajaus Lietuvių organizacijoms, ruošia pirmą Urugvajaus lietuvių istorijoje fraternalinį vakarą, kuris įvyks Petro Zukelio salione, gegužės mėn. 25 d. 1940 metų, 9 val. vakaro, suteikimui pagalbos sergantiems lietuviams:

1. Muzikui Stasiui Krašauskui,
2. Vincui Norkūnui,
3. Alizui Auželiui,
4. Jokūbui Šalčiui,
5. Vincui Kacui ir
6. Vladui Bitinui.

Gautas iš vakaro visas pelnas išdalinamas visiems po lygią dalį.

Programa:

1. Scenoje bus perstatyta dviejų veiksmų komedija „Lazdų Gydytojas“.
2. Lietuviškos dainelės solo.
3. Muzikos duetas išpildys keletą gražių melodijų ir
4. Linksmi šokiai tęsis iki 4 val. ryto, griežiant Jurge Drafts orkestrui.

Iėjimas moterims laisvas, vyrams su pakvietimais. Prašome įsigyti pakvietimus iš anksto, kuriuos galima gauti pas J. Jazauską, calle Berna 2347; pas Pr. Stanevičių, Grecia 4208. Centre: pas J. Babilų, calle Ansina 1024; pas A. Vaitkų ir J. Subačių, Juan Carlos Gómez 1286.

Kviečiame dalyvauti visus ir visas, kad tuomi galėjus kuo daugiau pagelbėti sergančioms mūsų tautiečiams. Seimos gali dalyvauti ir su mažamečiais.

U. L. K. D. Korespondentas.

SUDIEV VAINIKELIUI!

Cerro. — Urugvajaus lietuvių, ir „A. L. Balso“ skaitytoja, Ona Čeponytė kilusi iš Seinų apskr., Šventazerio vals., Nemajūnų kaimo šią savaitę susirišo „amžinu mazgu“ su lietuviu darbininku, Feliksu Kairiu, kuris Montevideo priemiesty Santa Lucia turi nuosavą batų dirbtuvę. Iš jaunosios pusės liūdininkais buvo: „Argentinos Lietuvių Balso“ platinotojas ir draugas Juozas Arbačiauskas ir skaitytojas Pranas Grebliūnas; iš jaunojo pusės: „Arg. Liet. Balso“ skaitytojas ir prietelis, gerb. Juozas Geležauskas ir geras „A. L. Balso“ reporteris, korespondentų ir bendradarbių štabo bičiulis, Vladas Kriščiūnas.

Vestuvių balius įvyks gegužės 25 - 26 d. š. m. pas draugus Grebliūnus, mat draugė Grebliūnienė yra Onutės puseserė, su ja kartu dirbo frigorifike „Swift“, ilgą laiką kartu gyveno o dabar ir vaisingąja svačiuote pabūna.

Vestuvėse grieš N. Budreikos orkestras, o svečiais pakviesti nemažai giminaičių, draugų ir pažįstamųjų.

„Arg. Liet. Balso“ štabas Urugvajuje linkiiliausių metų jaunavedžiams!

Balso Reporteris 2-ras

Cerro. — Gegužės 19 d. š. m. Urugvajaus lietuvių Dr. J. Basanavičiaus vardo mokykloje įvyko Motinos Dienos paminėjimas su labai gražia programa, kurią išpildė tos mokyklos mokytojai ponai Savickai ir mokiniai. Labai malonu, kad tapo pagerbta geroji motutė ir užtat tenka padėka ponams Savickams, kad nesi-gaili pastangų.

B. Ks.

FOTO ARTE “ESBA”

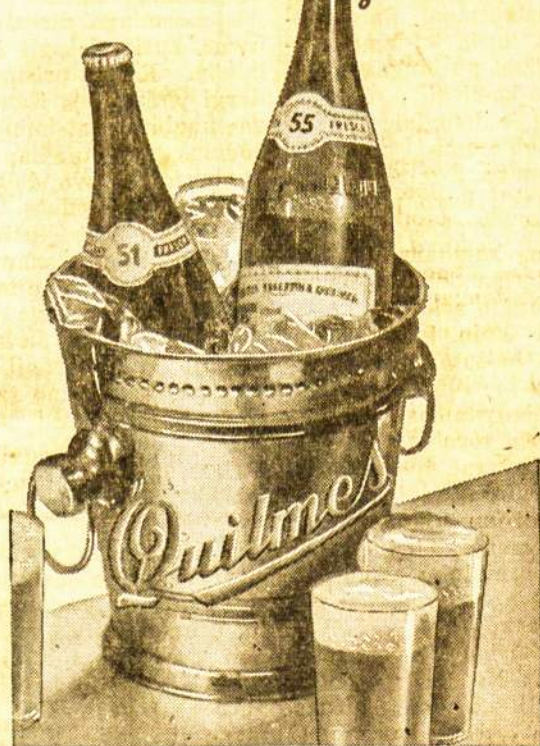
STASIO BARTNIKAČIO

Vienintelė Urugvajuje Lietuviška Fotografijos Įstaiga įrengimas moderniškas, darbas meniškias, sąžiningas, Fotografuoja pavieniai ir grupėmis. Kainos prieinamos.

Atvykite: GRECIA, 332 — Oficial 3432 — Sukite telef. Nr. U. T. E. 22 - 10 - 54 Cerro — Montevideo Vyksim į namus

¡¡BOTELLAS de UN LITRO!!

FRESCA y helada

VISŲ LIGŲ KLINIKA

BENDROJI KLINIKA: Vidurinės ligos. Širdis. Plaučiai. Kepenys. Pilvas. Nervai. Galvos skaudėjimai. Reumatizmas. Gemorojos. PLAUCIŲ LIGOS: Kosulys aštrus ir kroniškas bronchitas. Asma. Plevritas ir kitoki susirgimai plaučiais pas mus galutinai išgydomi. Bendras nusilpimas — stoka apetito, menkėjimas (svorio ne tekimas) praeina visiškai, kas pas mus gydosi. VENERINĖS LIGOS: TRIPERIS gydomas greit ir be skausmo naujaisiais metodais. SIFILIS: 606 — 914. Odos ir kraujo ligos.

MOTERIMS ATSKIROS PATALPOS

Patarimai \$ 3. Mėnesinis abonetas nuo \$ 10 į mėnesį. Priėmimo val.: nuo 9 iki 12 ir nuo 15 iki 21 val. Sekmad nuo 9 iki 12 val. Kalbama: rusiškai ir vokiškai. Medicinos paslaaptys išlaikomos.

Suipacha 28,

Buenos Aires

Korespondentai rašo

NAUJAS LIETUVIO KAPAS SARANDI KAPINĖSE

Avellanedoje šių metų gegužės 3 d. susirgo darbe ir vežant liginonė kelyje mirė lietuvis Pranas Bičinskis, 45 metų amžiaus. Argentinon velionis su šeima atvyko 1927 metais ir tais pat metais pastojė „San Martin“ liejyklon, kur visą laiką ir dirbo.

Velionis kilęs iš Sodybos km., Pakuonio valsč., Kauno apskr. Čia daug metų gyveno Pineiroj, calle Garcia 370.

Paliko liūdėsyje žmoną Agotą, sūnų Povilą 15 metų, dukteris Marytę 14 metų ir Onytę 10 m. amžiaus.

Išėkis, drauguži, Argentinon žemėj, jau daugiau tavęs nespaus vargai.

Velionies šeimos paramai sekančiai paaukojo šie geraširdžiai lietuviai:

Jurgis Bačinskis \$ 10,00.

Juozas Alikonis \$ 6.

Po \$ 5,00: Antanas Trimonis, Bruno Dombrauskas ir Miguel Pivorūnas.

Po \$ 2,00: J. J. Remeikiai, Juozas Gasiūnas.

Ona Vaičiaitienė, Juozas Vasilauskas, Martynas Pažarskas ir Vladas Čeponis.

Po \$ 1,00: P. Miliauskas, F. Stanaitis.

A. Švirikas, Jurgis Visgaitis, Viktoras Kleiba, Kazys Kaulevičius, Alfonso Guntis, Alfonso Gritėnas, Ignas Parulis, Vladas Didžiulis, Jonas Brindza, Andres Muliauskas, Simonas Demindžiūnas, Agustin Castro, Marija Povilaitienė, Viktoras Vainelavičius, Juozas Dabulevičius, Elzbieta Kasparaitienė, Liudvika Žvalauskienė, Antanas Gliedas, Ona Briedis, Jonas Barišauskas, Antanas Ramanauskas, Leonas Kučinas, J. Chodaza, W. Pauluch, Juozas Buožis, Juozas Burkštinas, Raul Murat, Stasys Vaičekauskas ir Jurgis Matulevičius.

Po \$ 0,50: P. Staliūnas, A. Šimelis, Edvardas Karmuza, Vincas Sakalauskas, Enrique Lister ir Nicolas Onislo.

Viso surinkta \$ 78,00.

Be to, „San Martin“ fabrike dirbusieji velionies draugai ir draugės suaukojo 136 pezus ir 20 centavų. Minėta suma Vladas Čeponis įteikė našlei su našlaičiais.

Šioj korespondencijoj išvardintų geraširdžių lietuvių suaukotą sumą surinko ir velionies žmonai perdavė Antanas Švirikas ir Stasys Vaičekauskas.

Antonio S. Avellaneda, Bs. As.

VIKTORĄ GUDZINSKĄ PALAIDOJUS

Kaip jau buvo rašyta pereiname A. L. Balso numeryje, 14 - V - 40 Sarandj kapuose tapo supiltas naujas lietuvių kapas. Tai Viktoro Gudzinsko kapas, kurį velionies draugai papuošė daugybe gyvų gėlių vainikų. Didžiausi vainikai buvo nuo Edvardo Sadauninko, Broniaus Jakimavičiaus, nuo kaimynės Tatjanos, nuo daugybės velionies draugų ir nuo velionies dėdės Izidoriaus Gudzinsko. Keliolika automobilių palydėjo jauną lietuvį į amžino poilsio vietą.

Viktoras Gudzinskas su savo draugu Andriumi Laurinavičiumi vertėsi geležinių žagrinių ir kitokių žemės ūkio mašinų dirbimu. Abu dirbo, skubėdavo ir visa kas atlikdavo sudėdavo į savo naują fabrikėlį. Darbas plėtėsi, bet kapitalo neturėjo jokio. Visą buvo daroma ateities užtikrinimui. Bet negailestingoji mirtis pakirto jauną gyvybę tik pradėjus žengti į savistovumą.

Velionis paėjo iš Gudzinskių kaimo, Gervėčių val., Vilniaus apskrities, kur pasiliko jo tėveliai Antanas ir Stanislavas Šablauskaitė Gudzinskai ir 3 broliai, Boleslovas, Julius ir Bronius Gudzinskai ir 2 sesutės: Juzė ir Marija. Argentinonje velionis išgyveno 12 m.

Kadangi palaidojimas kainavo 220 pezu, tai pusę tos sumos, būtent \$ 110 apmokėjo jo darbo draugas Andrius Laurinavičius, o kitus \$ 110 sukėlė velionies draugai sekančiai:

Po \$ 10,00: Karolis Karmuza, Adolfas Milaišis, Klemas Šidlauskas, Jonas Kiškelis, Edvardas Sadauninkas ir Jonas Navickas, Jonas Lichota \$ 7. Po \$ 5,00: Julius Laurinavičius, St. Kimsa, Juozas Mickevičius, Vincas Jarmokovičius ir Jokūbas Dureika. Po \$ 4,00: Bronius Jakimavičius, L. Jakimavičius, A. Michosionok ir Albinas Lichota, Ignas Čechanavičius \$ 2,00. Viso pezu 110,00.

Kas norėtų platesnių žinių, galima teirautis pas E. Sadauninką, Saratea 2125, Valentin Alsina, pas Andrių Laurinavičių, Brasil 2187, Valentin Alsina, arba pas velionies dėdę Izidorių Gudzinską, Paso de Burgos 2309, Pineiro. J. K.

A. a. Viktoras Gudzinskas, palaidotas Sarandj kapuose

GEGUŽĖS PIRMOSIOS ATGARSIAI

Kiekvienais metais visame pasauly, kur tik galima, o kartu ir laisvame Urugvajuje, dėka jo demokratinei santvarkai, su entuziazmu visų pažiūrų ir tautų darbininkų būdavo švenčiama taip brangi darbo klasės Pirmoji Gegužės diena. Tūkstančiai darbininkų tą dieną išeidavo su vėliavomis į gatvę pademonstruoti savo jėgas ir parodyti darbo klasės jėgas tiems, kurie juos begaliniai išnaudoja.

Manau ta diena yra brangi kiekvienam darbininkui, kokiu jis bebūtų pažiūrų ar įsitiki nimų. Ir dėl to, kaip ankstyvesniais metais, taip ir šiais ji ir pas mus Urugvajų tą dieną gražiai minėta ir apvaikščiota.

Tik deja, ji nebuvo taip entuziastiškai švenčiama, kaip tai būdavo ankstyvesniais, o ypač praeitais metais, kuomet toje šventėje dalyvavo be skaitmo visos pažangiosios ir demokratinės Urugvajaus partijos su obalsiu prieš karą ir fašizmą. Nors kaip kas pasiskubino parašyti, būk šiais metais buvo net su didesniu entuziazmu švenčiama ta šventė, nors perdėjo gerokai skaičių dalyvių, kitus gi jiems nepatinkamus gerokai šmeiždami...

Be ištikrųjų šiais metais toli gražu nebuvo Demokratinės Ispanijos šalininkų, t. y. tos didžiulės minios, kokia buvo praeitais metais. Nebuvo nei socialistų, nei kitų demokratinės karštų ir energingų kalbėtojų, kurie savo kalbose smerkia didžiausius darbo klasės priešus — fašistus. Nebuvo viešai, kaip kad ankstyvesniais metais net ir darbo klasės „gynėjų“ komunistų kalbėtojų. Matomai Maskvai pasukus į kitą pusę savo politinį vairą, buvo gėda jų pasekėjams viešai pasirodyti, nes galį ir paprasčiausiai eilinis darbininkas dasiprotėti, kad jau per daug tų ponų esą mulkinama. Nes vakar jiems buvo liepta garbinti demokratiją, o jau šiandien smerkiama demokratija ir nė žodžiu nepasiskakoma prieš tą darbo klasės siaubą — fašizmą.

Kalbėjo tik sindikatų atstovai, jų tarpe prisidengęs kaip koks ir komunistas, visokiais būdais niekindami demokratiją, visokiais būdais išsisukindami, kad tik neužgavus savo kolegų fašistų, kurie dar vakar buvo didžiausi jų neprieteliai, gi svastika buvusi net kruvina. Bet šiandien jau visai kita daina.

Nesu didelis šalininkas sulepšėjusios, ypač tokios kaip Anglija demokratijos. Bet negaliu pritarti ir tiems darbo klasės „gynėjams“, kurie gyvena ne savo protu ir negali laisvai svajoti šiame dvidešimame amžiuje, kurie tam tikrų fanatikų apakinti, viešai remia didžiausį laisvės ir darbo klasės priešą — fašizmą.

Mat jiems taip yra išaukščiau įsakytą daryti...

Dalyvavęs.

Montevideo, R. O. U.

MORINĮ NAMĄ PIGIAI PARDOUDU iš salės ir 1 kambario. Yra almacenas, kurį norint taipgi galima pirkti. Kasdien bile valandą kreiptis pas savininką vietoje: Itaquí 1987 (altura Centenera 2500), Bs. Aires. (493-6).

EMIL. SINKAS

C. Calvo 2880

Siuva paltus ir kostiumus vyram ir moterim pigiai ir sulyg paskutinių madų.

Persitikrink!

RADIO — ELEKTRA

Baigęs mokslą U. S. A. radio technikas daro naujus trumpų ir ilgų bangų radio aparatus; pastato antenas, pataiso visokius aparatus pigiai ir sąžiningai!

V. RAMANAUSKAS
c. Ruiz de los Llanos 1206,
Buenos Aires
U. T. 64 — Liniers — 1908

RUSŲ KALBAMOKSLIAI:

Rusiškas elementorius naująja rašyba \$ 1,20. Rusiškasis kalbamokslis, I ir II dalis, kiekviena po \$ 3,80. Rusiška gramatika \$ 3,50. Ispaniška gramatika rusams \$ 3,00. Rusiškai - ispaniškai ir Ispaniškai - rusiškasis žodynas \$ 6,00. Lenkiškai - ispaniškasis kalbamokslis \$ 1,50. Lietuvių - ispanų žodynas - kalbamokslis \$ 1,20. Reikalaukite šiuo adresu:

Ladislao Laszkiewicz,
Av. L. N. Alem 1140—Bs. As.

Siuvėjas Arlauskas

Kviečia Barrakų lietuvių ap-lankyti jo siuvyklą, kur yra įvairūs medžiagų pasirinkimas ir rūbus pasiuva su garantija: c. Alvarado 1911, Bs. Aires.

Didžiausias Lietuviškas Viešbutis

STASIO POVILONIO

U. T. 23 — B. Orden — 4675

c. Bernardo de Irigoyen 1692

E. Sadauninkas

savo kamionu dastato į namus lietuvišką duoną, silkes, rusišką degtinę ir maisto produkt. Saratea 2125 — V. Alsina U. T. 20 — V. Alsina — 8139.

DR. BASILIO TELUSCENKO

Medic. Gydytojas - Chirurgas

Diplomuotas Europoj ir Argentinonj

Moterų ir vyrų ligų specialistas.

Priima kasdien nuo 16 iki 20 val. švenčių dienomis iš anksto sutarus.

Bolivar 1396, Bs. As.

U. T. 34—0876

(6 kvadros nuo Constitución)

Namų Konstrukcija

langų, sienų, durų ir grindų remontą, grindų liustravimą, parketo sudėjimą, o taipgi visus medžio ir mūro darbus, koki tik reikalingi prie namų, sąžiningai ir ekonomiškai atlieka lietuviška konstrukcijos firma Aleksandras Vaicekėnas. Savi namai Villa Lugane, Tabaré 6982, (greta Lietuvių Centro). Galima šaukti telefonu: U. T. 45 — 1018.

Siuvimo Akademija

Anelė Mosarskienė, savininkė calle Cachi 896. N. Pompeya. Siuvimo ir kirpimo mokytoja. 14 metų dirbusi Prancūzijoje, priima mokines patogiomis sąlygomis. Nebrangiai pasiuva kostiumus, paltus ir sukneles.

LEONO EIDUKO

LIETUVIŠKAS RESTORANAS

Pigūs, skanūs ir švieži valgiai. Stropus ir mandagus patarnavimas. Čia taip pat randasi kambariai ir lovos, kur kiekvienam kartu galima apsistoti ir pernaktoti. Jei norite pigiai ir skaniai pavalgyti, lankytės tik

RESTORANE „EUROPA“ c. Giribone 768, Pineyro.

Akušerė Europietė

Filomena Beneš Bilek Diplomuota Prahos ir Buenos Aires universitetuose. Specialė pagalba gimdantioms. Neštumas, skuboti atsitikimai. Šlapimo analizis, blenoragija, nereguliarios menstruacijos. Moterims lietuviškas numuštos kainos. Pasitarimų valandos nuo 7 iki 21 ir sekmadieniais. Trys kvadros nuo Constitución.

Lima 1217, U. T. 23 - 3389

JURIDINIS BIURAS "ESLAVO"

Dr. Antonio Ortigeza, Advokatas. Domingo L. Sotomayor, Prokuratorius.

José Podrez, Administratorius.

Civiliniai, komerciniai, kriminaliniai ir administraciniai reikalai. Darbo ir kelių akcidentai. Atlyginimas už paliosavimą iš darbo. Palikimai, bankrotai, likvidacijos. Persiskyrimai, kontraktų rašymas ir išieškojimai.

Korespondentai Europoje: Lenkijoje, Rusijoje, Lietuvoje, Čekoslovakijoje, o taipgi Šiaurinėje Amerikoje ir visuose Argentinos miestuose.

Priėmimo valandos: nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 19 val.

LAVALLE 1605 — U. T. 35—3444

ENTREPISO DERECHA BUENOS AIRES

Pirma Lietuviška Šoferių Akademija

Iteikia Federalinės Sostinės ir Provincijos registro knygutę be sumokėjimo iš anksto ir be studijavimo trafiko knygutę (guia) ir veltui suteikia darbą savo mokiniams, kurie to pageidauja.

PILNAS KURSAS \$ 50

U. T. 21 - 0265

Calle VIEYTES 1789 (PUENTE BARRACAS) Bs. Aires.

A. MUSKETAS

Lietuvių radio technikas

Monaco 4423 (altura Sanabria 2700)

U. T. 50 — 5948

Fabrikuoja radio aparatus nuo mažiausio iki didžiausio. Vietiniam pasiklausymui beveik veltui, o kas nori girdėti Vokietiją, Prancūziją, Rusiją, Angliją ir Ispaniją — trumpųjų bangų aparatą pastatau į namus. — Taipgi suteisau ir atnaujinu visokius aparatus, o taipgi įvedu elektros instaliacijas. Pirm negu kreipsitės kitur — pasiteiraukite čia.

Didelė Lietuvių Poliklinika "ONCE"

5 gydytojai specialistai asmeniškai aptarnauja darbininkus ir šeimynas

Dėka išbandyti praktikai liginonėse garantuojame visišką išgydymą: UZDEGIMAI visuose apsiurškimuose — staigūs ir kroniški. Išvalymas šlapinimosi kanalų patikrinti visiškam išgydymui. LYTNIS SILPNUMAS, sulyg naujausios gydymo sistemos. SIFILIS — visiškai išgydomas. ODOS LIGOS: Egzema, Kraujas, Viduriai. Užsnuodijimai. Rūgštumas. Kepenys. Plaučiai. Kataras. Širdis ir širdies ligos. REUMATIZMAS kankinantis. MOTERŲ LIGOS: Kroniški tekėjimai. Neštumas. Sunkumai. GERKLĖ. Nosis, Ausys, Gerklės uždegimai. Tonsilių operacija be skausmo. HEMOROJUS. Aptinimai — pašalinami be skausmo, be operacijos ir nesutrudinant darbo dienų.

Diatermija — X Spinduliai — Gydytojiška elektrizacija — Kraujo ir šlapimo ištyrimas.

EKONOMIŠKI ABONENTAI — MOKESTIS RATOMIS

PATARIMAS \$ 2, —, kolonijos nariams

Priėmimas: nuo 9 - 21 kasdien; šventadieniais ir sekmadieniais nuo 9 - 12.

Rivadavia 2719 — Buenos Aires

Jei nori būti apžiūrėtas savo gydytojo, kreipkis pas

Dr. A. Godel

KUR BŪSI ASMENIAI JO PATIES PRIIMTAS

Tikro ir greito gydymo specialistas

BLÉNORAGIJA — TRIPERIS

Gydomas naujausiais prancūzų ir vokiečių metodais

SIFILIS 606 — 914

ODOS IR KRAUJO LIGOS

MOTERŲ LIGOS. Gimda ir nereguliarios menstruacijos. SPECIALISTAI šių ligų: ŠIRDIES, REUMATIZMO

"X" Spinduliai. — Diatermija. — Analizis

Lietuviams pirmas patarimas veltui.

Priėmimo valandos: nuo 9 iki 12 ir nuo 15 iki 20 val.

CALLE CANGALLO 1542 BUENOS AIRES

GRAN INSTITUTO "RAMOS MEJIA"

+ VENEREAS

APTARNAUJAMAS GYDYTOJAMS SPECIALISTAMS

1) Moderniškų Dispensarai Antiveneriškai — Blenoragija. 2) Greitas ir visiškasis išgydymas naujuoju būdu. 3) Kraujo analizis, lytinio ligų gydymas. 4) Odos ligos: Egzema, plėtmiai, be operacijos. 6) Impotencijos gydymas, skubus jėgų grįžimas. 7) Gerklė, nosis, ausys: Uždegimai, tonsilai. 8) Širdies plėtmiai. Elektrinės gydymas. 9) Plaučių ligos, kosulys. Diatermija. 10) Vidurių ligos, vėmimas, išvalymas. 11) Reumatizmas: Kaulų ligos, kataras. 12) Moterų ligos: (Atskirai). Mėnėsinės. 13) Venerinių ligų skubus, beskausmis gydymas.

MŪSŲ ŽINOMOJI KLINIKA, GYVUODAMA 15 METŲ

GARANTUOJA GREITĄ IR VISIŠKĄ IŠGYDYMĄ

PATARIMAI IR ANALIZAI V E L T U I

nuo 9 — 21. Sekmadieniais nuo 9 — 12 val.

PILNAS IŠGYDYMAS \$ 40, MOKANT \$ 5 SAVAITEI

Ekonomiški abonentai ratomis. Supranta Lietuviškai.

RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

JONAS SUDNIUS

Savo dirbtuvėj išmokina važinėti autu, paruošia mekanikus, padeda išimti šoferių karnetus

CALLE RIO NEGRO 3960 BUENOS AIRES

U. T. 61 — Corrales — 1524

Dr. VIRGILIO RAFFINETTI

Medicinos gydytojas: vaikų, moterų, veneros, vidaus ligos. Patarimas \$ 1,—. Atvyksta į namus už \$ 3,—.

BERNARDINO RIVADAVIA 2138, VALENTIN ALSINA

U. T. 20 — Valentin Alsina — 9021.

RECUERDE IMI

INSTITUTO MEDICO INTERNACIONAL

BLÉNORRAGIA

SIFILIS Y DEMAS VENEREAS

EL INSTITUTO MAS ANTIGUO ATENDIDO POR MEDICOS PLAZA CONSTITUCION DE 10 A 12 DE 15 A 21

BRASIL 923

KRONIKA

SPAUDA IR ORGANIZACIJOS BENDRAI RENGIJA IŠEIVIŲ DIENOS MINĖJIMĄ IR PROF. BACEVICAUS IŠLEISTUVES

Pereitą penktadienį „A. L. Balso“ redakcijoje įvyko eilinis Argentinos lietuvių spaudos ir organizacijų atstovų susirinkimas. Lietuvos lietuvių spaudos ir organizacijų atstovų susirinkimas. „A. L. Balso“ atstovai K. N. Norkus ir Pr. Ozinskas, „Momento“ A. Aukštuolis, Lietuvių Liaudies Teatro J. Maselskis, Susivienijimo Lietuvių Argentinoje G. Šimkūnas, Lietuvių Centro St. Dziugis, Lietuvos Žydų Draugijos E. Ioffe.

Pirmininkaujant Šimkūnui, sekretoriaujant Norkui aptarta daug svarbių kolonijos reikalų. Nustatyta Išeivių Dienos minėjimo programa. Minėjimas įvyks Josė Verdi teatre liepos 20, 1940.

Liaudies Teatro pirmininkui Maselskiui pranešus, kad tos organizacijos direktorijai susitikus su prof. V. Bacevičium, ir Liaudies Teatras prisideda prie bendro koncerto rengimo čia tiek daug gražios propagandos lietuvių vardui aukštesnės meno sferose ir spaudoje padariusiam prof. Vytautui Bacevičiui. Išeistuvų koncertas įvyks Josė Verdi teatre birželio 15, 1940.

Abiejų įžangų ir programų atspausdinimas įvestas „A. L. Balso“ leidėjui Pr. Ozinskui.

Pirmininkaujantis pranešė, kad pas jį namuose lankėsi p. J. Nakutis ir kalbėjo ministro Dr. K. Graučinai vardu; esą ministras pageidauja prisidėti prie bendro Išeivių Dienos minėjimo. Apsvarstyta ir nutarta sveikint Pasiuntinybės prisidėjimą prie bendro minėjimo. Kadangi minėjimo ruošimas įpusėjęs, kadangi nustatytas ir spaudoje paskelbtas naujų kolektyvų prisidėjimo laikas praėjo, bet jei kas raštiskai pareikš norą prisidėti prie bendro minėjimo, tai sekantiame susirinkime bus ir tas reikalas apsvarstytas.

APVOGĖ URUGVAJIAUS LIETUVI

Iš Montevideo 17 - V - 40 i Buenos Aires atvyko joniškietis Povilas Strugatelis, gyvenęs pas Ramoną. Vos išlipus iš laivo, trys juodukai jį suspaudė tramvajuje ir išėmė iš kišenės 90 urugvajiškių pezų, kuriuos išvykstant jam įdavė J. Ramonas, pas kurį Strugatelis laikė savo sutaupas.

Nelaimingas Strugatelis pusdienį išbuvo policijos nuovadoj, bet jokių plėšikų nė pinigų nesurado.

Likęs keblioj padėty, Strugatelis atvyko A. L. Balso Redakcijon ir čia apsigyveno, kaip ir daugelis nelaimių prislėgtų mūsų tautiečių, kol darba susiranda.

— Muz. St. Krašauskas randasi Urugvajaus džiovininkų sanatorijoje „Saint Bois“. Vincentiečių surinktą auką apyskaita, gauta per sekr. p. Alfonsą Klimą, bus paskelbta sek. nr.

BROLIAI PILKAI ĮSIKURIA VILLA LUGANE

Seni A. L. Balso skaitytojai, broliai Leonas ir Kazys Pilakai taipgi jau tapo Villa Lugano lietuvių kolonijos nariais. Ant savo žemės sklypo jie pasistatė laikinus namelius, o pavasarį statys mūrinį namą.

Malonų buvo matyti, kaip draugingai Villa Lugano lietuvių pagelbsti įsikurti naujamiestiams tame Buenos Aires mieste rajone, Lietuvių Centro kaimynystėje. Tvarkant nu-pirkta brolių Pilkų lotą 5 - V - 40 talioje darbuose draugai St. Jeleniauskas, A. Morkūnas, A. Švarlys ir kiti geri kaimynai. Tik taip mūsų broliai ir galį tvirtai atsistoti ant kojų naujoje tėvynėje, gali sukurti nuosavas pastoges savo šeimų židiniams, ramiau apsigyventi ir kūnyti kilniausias savo svajones, kas sunkiai beapsiekiama iš vienos miesto dalies į kitą besikraustant.

Kas kart vis daugiau ir daugiau lietuviškomis gėlėmis papuoštų pastogių išauga Argentinoje.

Lugano Žvalgas.

VIZGIRDO LAIŠKAS IŠ RASEINIŲ

Buvęs Lietuvių Centro pirmi-ninkas Argentinoje, Jonas Vizgirdas, tik ką prisitūnė iš Raseinių laišką draugui Jonui Barauskui. Laiškas rašytas prieš 5 savaites.

Vizgirdas rašo, kad Argentinoje buvo daug linksmiau gyventi, negu dabar Lietuvoje. Darbas gauti neapsimoka, o iš kapitalo biznį įsikurti taip gi sunku, nes konkuruoja stambus kapitalas. Gegužės pabaigoj bus pas Argentinos konsulą Kaune. Jeigu gaus vizą, grįš Argentinon. Bet jis vis dar turi vilties grįžti ne vienas, nors laiške rašo, kad apsigyventi Lietuvoje kas kart vis sunkiau ir sunkiau. Mat žmonės ne jaunėja, bet senėja.

Lietuvoje uždariai nepakilo, bet pragyvenimas labai pabrango. Iki patekimo globon, cukraus kilogramas Lietuvoj kainavo 1 litas, o dabar 1 litas ir 60 centų. (Argentinoje kilogramas cukraus kainuoja tik 40 centavų).

Vizgirdas siūnčia linkėjimus visiems savo bendriams pažįstamiems ir sako iki pasimatymo Argentinoje.

PRANEŠIMAS

Susirinkimas aukavusių mokyklos statybai.

Šiuo pranešame, kad š. m. birželio mėn. 9 d. (sekmadienį) 3 val. „Tumo - Vaižganto“ lietuvių mokyklos patalpose, av. Viamonte 2798, Val. Alsina, yra šaukiamas Tumo - Vaižganto Lietuvių Mokyklos Rūmų Statybos Fondo narių - aukotojų visuotinis susirinkimas, kuriame bus svarstomas žemės sklypo užpirkimas ir kiti svarbūs klausimai. Fondo nariai - aukotojai ir prijauciantieji prašomi dalyvauti.

T. V. L. M. R. S. Fondo Valdyba.

PEINADOS „ENRIQUE“

Šioje lietuvių savininko lietuvių kirpykloje savo plaukus garbanuoja ir puošia visos lietuviškos, kadangi darbas atliekamas moderniausiom mašinomis prityrusių specialistų gražiai, naujoviškai ir ekonomiškai. Kuri lietuviškos dar nėra Peinados „Enrique“ klientė būtinai pabandykite, o esam užtikrinti, kad ir savo draugams šį adresą nurodysite: DOMINGUEZ 524 PINEIRO

LEON FREYER

PRISIEKĖS VERTĖJAS — TRADUCTOR PUBLICO NACIONAL Panama 923 (alt. Corrientes 4650); U. T. 54—5415. Bs. As. Buenos Aires universiteto patvirtintas prisiekusis lietuvių vertėjas, verčia ir tvirtina visokius dokumentus Argentinos ir Lietuvos teismų reikalams, Argentinos pilietybės išgavimo reikalui ir t. t. Duoda teisinius patarimus, sutvarko ir tvirtina Lietuvos ir vietinius dokumentus, sulgy minimalio vyriausybės nustatyto tarifo.

GEGUŽES 27 PROF. BACEVICAUS KONCERTAS TEATRO DEL PUEBLO

Publikai reikalaujant, argentiniečių Teatro del Pueblo vėl padarė sutartį su prof. Vytautu Bacevičium naujam koncertui tame teatre. Koncertas įvyks šį pirmadienį, gegužės 27. Pradžią 9 val. vakaro. Įžanga, kaip visuomet tame rimto meno teatre, tik 30 centavų. Palkos (lošos) keturiems žmonėms \$ 1,50. Įžangas patartina įsigyti iš anksto ir parterėje užimt vietas nesivėluojant.

Teatro del Pueblo yra labai gera akustika ir talpina 1.500 žiūrovų. Mūsų visuomenei patartina nepraleisti šios progos. Ypatingai tos mūsų šeimynos, kuriose yra muzikos meną studijuojančio jaunuimo, turėtų šia proga pasinaudoti.

Pereitas prof. Bacevičiaus koncertas sutraukė penkis kartus daugiau publikos, negu tuo pačiu laiku įvykęs taipgi pasauliniai garsaus pianisto Borovskio koncertas kitame teatre. Patyrėme, kad tokis pat reikšmės jiems koncertuojant įvyko ir Pragoje.

Įsitėminkite gerai: Teatro del Pueblo, calle Corrientes 1530, Buenos Aires, šį pirmadienį, 21 val. (9 val. vakaro).

GARSUS GYDYTOJAS AL-SINOJE

S. L. A. 4-to skyriaus ir „Vilties“ teatro vakaras įvyks salione Italiano c. Murgiondo 2812, Val. Alsina, birželio 8, 1940.

Bus pastatyta dviejų veiksmų drama „Sūnus Palaidūnas“, režisuojant St. Dziugui ir begalo juokinga vieno veiksmo komedija — karikatūra „Garsus Gydytojas“, režisuojant V. Sajauskui.

Minėtuose veikaluose dalyvauja dar šie „Vilties“ teatro artistai: E. Runimienė, O. Dziugytė, A. ir O. Arlauskaitės, A. Karosas, A. Antanaitis, L. Matulaitis, K. Runimas, J. Vasinauskas, Kalaitis ir kiti.

PAŠTO DEŽUTĖ

Gauti ir persiųsti bei asmeniškai įteikti laišukai: Juozui Bukevičiui, Pranui Binaravičiui, Juozui Lekštučiui, Antanui Žvaliauskui, Juozui Venzlauskui, Antanui Kazokui, J. Dziugui, Mykolui Šarūnui, Jerolavui Kavaliauskui, Natalijai Nagulevičiūtei.

Redakcijoj randasi: Stasiui Kaiziui, Liudui Gurskiui, Jonui Tunkūnui, Stasiui Kairiui, Juozui Bukauskui, Ignui Jankauskui, Petriui Markevičiui, Helenai Gervinienei, Kazini Gaizauskui, Napoleonui Tumiui, Stanislavui Marcinkevičiui, Petriui Raliui, Wenceslavui Andruškevičiui, Juozui Sabaliauskui, Jonui Bendoriui, Mykolui Leonui, Simanui Mikalajūnui (3), Ignui Raudeliūnui (2), Aleksui Orlavičiui (7), Boliui Boreišai, J. Baniui.

— Siuvėja, vieną metų mokinusis to amato, nori gauti darbo pas lietuviškas modistes. Pranešti per A. L. Balsą.

GERA PROGA ĮSIGYTI

Virtuvę „Bosio“.

Parduodu virtuves moderniausias rūšies, kuriom galima tuo pačiu laiku virti, kepti ir apšildyti vandenį. Kūrenama petrole Diesel — Gas Oil — arba žibalu, be spaudimo oro. Švara, patogumas ir apsauga užtikrinta. Labai ekonomiškai, nes valandai išsiekvoja kuro tik už tris centavus. Virtuvių kaina nuo 45 pezų. Taip pat duodama išsimokėjimui. Įrimtus pareikalavimus pristatui išbandymui į kliento namus, be jokių išlaidų iš kliento pusės. Be to, esu agentas radio aparatų, dviračių, siuvamų mašinų, kostiumų, avalinės. Viskas duodama išsimokėjimui „a sola firma“ — pirkėjo parašas, garantijos vieton. Ko tik reikia, telefonuokite, pribūsiu į namus. Reikalaukite darbo valandomis nuo 7 - 11 ir nuo 13 - 17 val. telefonu arba laišku.

Luis Lukoševičius, U. T. 71—Palermo—6323, Calle Gelly 3369, Bs. As.

ASMENŲ IEŠKOJIMAS

Lietuvos Pasiuntinybė Pietų Amerikai (Posadas 1041, Bs. Aires) šiuo kviečia atsilankyti į jos būstinę, arba nurodyti savo adresus, žemiau išvardintus piliečius:

1. Sabaliauską Apolinarą,
2. Pelecką Joną,
3. Skinkį Vincą,
4. Asperavičių Alfonsą,
5. Sirutį Stasį,
6. Žemaitę-Matulienę Adelę,
7. Pinkevičiūtę Ladauskienę Veroniką,
8. Martušauską Joną,
9. Baranauską Juozą,
10. Jokantaitę - Sakalienę Petronėlę,
11. Godliauską Joną,
12. Masanduką Stasį,
13. Matijošaitį Vincą,
14. Smalstį Kazį,
15. Juškį Joną,
16. Venckūnaitę Emiliją,
17. Zagrabską Juozą,
18. Boverį Vladą,
19. Meškauską Mykolą,
20. Mickevičių Kazį.

PASTABA: Jeigu kas iš gerbiamųjų laikraščio skaitytojų žinotų, kad kuris nors iš aukščiau išvardintų asmenų būtų miręs, tai Pasiuntinybė labai prašytų apie tai jai pranešti, žodžiu arba raštu, šiuo adresu: c. Posadas 1041, 20. piso Buenos Aires, kartu nurodant mirimo datą ir vietą, taipgi, jei galima, — tai ir civilinės metrikacijos įstaigos adresą kur buvo surašytas ieškomojo asmens mirimo aktas. Pasiuntinybė. Buenos Aires, 1940. V. 4.

PARDUODU RADIO APARATĄ, didelį, aukštą ir brangios rūšies, tinkamą bižnui ir namams. Pasinaudokite gera proga, kadangi atiduodu pusdykiai. Šį labai gerą garsia-kalbį galima matyti ir girdėti kasdien po penktai valandai vakaro, c. Arquimedes 2168 (Altura Cobo 800, trys kvadrantų nuo Av. La Plata ir Caseros). Paklausti Simon.

SKUBIAI PARSIDUODA naujas namas išsimokėtinai. Du moderniški salionai bižnui, 3 butai. 2 atskiros vonios, Dock Sudo centre: L. N. Alem 1649, Avellaneda. Tartis: Gorriti 400, Pineiro, Avellaneda.

PAIEŠKAU PUSBROLIŲ

Adolfo ir Kastanto Streigijų, kilusių iš Merkinės valsčiaus, Rodaukos km., 1929 metais atvykusių į Montevideo. Kas jų likimą žino, arba jie patys prašomi atsilipti šiuo adresu: Sr. Josė Vilkauskas, Independencia 2706, Bs. Aires.

LIETUVIŠKAS VIEŠBUTIS „Klaipėda“

Kazys Matkevičius, sav. Defensa 665 - U. T. 33 - 5914 Švarūs ir pigūs kambariai. Lietuviškas ir argentinis maistas. Šeštadieniais ir sekmadieniais po pietų.

DIPLOMUOTA AKUSERĖ

Pragoje ir Bs. Aires ANNA J. DE CHERPA Turi didelę praktiką iš Pragos klinikos ir iš Buenos Aires ligoninės Rawson. Priima pacien-tes, aptarnaujant juo geriausiai ir pigiai: ENTRE RIOS 621. Bs. As. U. T. 38—Mayo—8182

SMULKŲ SKELBIMAI

ATYDZIAI PERSKAITYKIT ŠIO SKYRIAUS SKELBIMUS

LIETUVOS PASIUNTINYBĖ Posadas 1041.

Prima nuo 10 iki 13 val. kasdien, išskiriant sekmadienius ir šventadienius. Pasiuntinybė uždaryta Lietuvos įstatym. numatytais nedarbo dienomis bei Argentinos Respublikos svarbiausiomis šventėmis.

ARGENTINOS PILIETYBĖ

padaeda išgauti ir tam reikalui dokumentus sutvarko, o taip pat rašo prašymus ir atlieka įvairius vertimus

J. POGORECKIS Cevallos 1764 Telef. 26 — 2147

LIETUVIŠKAS VIEŠBUTIS „BALTICO“

Domas Uselis, savininkas Paseo Colón 1131. U. T. 33—9160

Čia patogiai apsistoja visų tautų jūrininkai ir kiti į Buenos Aires atvykę keleiviai.

Lietuviška dažykla ir siuvelykla „GENERAL BELGRANO“

Siuvam vyriškus ir moteriškus rūbus; taisom, valom ir dažom. Valom ir dažom skrybėles.

PETRAS TALALIS Calle Belgrano 357 U. T. 33—4814

Rosario lietuvių dėmėsiui DAKTARAS E. LEVINAS

Kalba lietuviškai. Diplomuo-tas Argentinioj ir Vokietijoj gydytojas, specialistas moterų ir vyrų ligų. Gydymas moderniškai ir nebrangus; ištyrimas su X spinduliais. c. MITRE 923, Telefon: 3670 Rosario

Anilina „Colibri“

nudažymui visokių medžiagų. Tepalas avalinei „COLIBRI“.

LIETUVOS GINTARAS tik ką gautas iš Palangos! Yra didelis pasirinkimas moteriškų sagų, vyriškų sagų rankovėms, munštukų ir kitokių didelių ir mažų išdirbinių iš Lietuvos gintaro. Matyti ir nusipirkti galima kasdien nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakaro „A. L. Balso“ Redakcijoje: Independencia 2706 - Bs. As. Lietuvos pajūrio gintaro išdirbiniai yra geriausia dovana Jūsų mylimiems asmenims.

PAKLAUSYKITE

muziką ir pranešimus iš viso žemės kamuolio pigiais ir galingais Radio Aparatais, kuriuos Jums pagamins

JULIUS KUGINIS

c. Parana 261, Buenos Aires

Pr. Dombravas

Teisių reikalai, prašymai, vertimai, kontraktai ir t. t. Corrientes 1680, piso 4.

JUOZAS GIEDRA

Escobar 2385, V. Pueyrredon Iš savo almaceno dastato į namus aliejų, silkes, žerbę, vyną, alų, makaronus ir visokius maisto produktus. Kaina be konkurencijos.

Švarios Nakvynės

„Argentinos Lietuvių Balso“ namuose. Atskiri kambariai vyrams ir moterims. Lovos nuo 50 centavų. Mainant ta. nybas ir atostogų laiką geriausia praleisti „A. L. Balso“ namuose. Atvykstantieji iš užsienų ar iš tolimesnių Argentinos miestų svečiai visuomet apgyvena „A. L. Balso“ namuose: U. T. 45 — Loria — 1018 Independencia 2706, Bs. Aires (Priv. tramv. 58, 59, 55, 46).

Dr. A. Krichmar

Dentistas - Chirurgas GALICIA 814 — PINEYRO (Kampas Rivadavia) Dantų gydymo konsultorija, kurioje atliekamas gerai darbas, pigiomis kainomis. Priėmimo valandos: nuo 9 iki 12 ir nuo 14 iki 20

PIGIAI PARSIDUODA ALMACENAS, gerai įrengtas, pigi nuoma, lietuvių, lenkų, rusų, ukrainiečių ir kitų europiečių apgyven-tame rajone. Smulkmenas sužinoti „A. L. Balse“.

B. IVANAUSKAS Angliškos medžiagos, paryžiškos mados, lietuviškas darbas — kiekvienam vyrui

užtikrinti turėti gražius, madingus, praktiškus ir ekonomiškus rūbus. Uželti pasiteiranti:

AVENIDA ALCORTA 3731 (Savi namai) N. P., Bs. Aires.

JUSTINAS VAICIONAS

16 pigiai ir sąžiningai taiso gramafonus, laikrodžius ir visokius kitokius daiktus. Curupaiti 3359, Puente Alsina

16

Puikūs paltai, dailūs kostiumai ir elegantiškos suknelės gražiausia stuvama tik pas Modiste Danutę Estados Unidos 1080 — Bs. As

Būsité sveikas, nes Jus taipgi pagydy

Dr. M. RABINOVICH

Venerinės ligos. Sifilis (606-914) išgydoma garantuotai.

Oda, Kvėpavimas, Širdies ir Vidurių Ligos Gydoma Savu Metodu.

Neštumo diagnozas nuo pirmos savaitės. Hemorroides be operacijos, be skausmo. Gerklė, nosis, ausys, visoki analizai.

X SPINDULIAI — ULTRAVIOLETINIAI — DIATERMIJA — INFRARAUDONI.

Supranta lietuviškai. Patarimai \$ 3,00. Priima: 10-12 ir 15-21. Šventadieniais: nuo 10 iki 12.

Av. ALMIRANTE BROWN 1015, Bs. As.